

Călăușa

BIBLIOTECARULUI

martie · 1955

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI CULTURII DIN R. P. R.

CUPRINSUL

	<u>Pag</u>
Pentru o mai bună pregătire a cadrelor de bibliotecari	1
IN CINSTEA ZILEI DE 8 MARTIE	
Luptătoare pentru cultură și pace	3
BIBLIOTECI REGIONALE	
Roadele colaborării	6
Popularizarea operelor clasice literaturii române și maghiare la biblioteca din Tg. Mureș	9
BIBLIOTECI RAȚIONALE ȘI DE LA SAȚE	
Cum a organizat biblioteca rațională din Giurgiu bibliotecile mobile	11
O seară literară	13
DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE	
Munca de îndrumare bibliografică a bibliotecii raționale din Tihorețk	15
BIBLIOTECI SINDICALE	
Două biblioteci, două rezultate.	17
BIBLIOTECI PENTRU COPII	
Pentru titlul de „Cel mai bun povestitor”	19
*	
Biblioteci din Republica Populară Ungară	21
CONSULTAȚIE	
Înregistrarea cititorilor în bibliotecile de masă	25
*	
DIN CORESPONDENȚELE NOASTRE	28
*	
BIBLIOGRAFIE	30

ANUL VIII

Nr. 3

MARTIE 1956

Redacția : București, Splaiul Unirii Nr. 1 — tel.

* 5 5 0 0 1 5 4 0 0 *

Biblioteca IJEST

PENTRU O MAI BUNĂ PREGĂTIRE A CADRELOR DE BIBLIOTECARI

In condițiile revoluției culturale de la noi, bibliotecarului îi revin sarcini deosebit de însemnate în răspîndirea culturii în rîndurile poporului muncitor, în educarea comunistă a oamenilor muncii. El este chemat să transforme biblioteca într-un adevărat centru de cultură, care să ajute ca știința să devină bunuri ale maselor.

Partidul și guvernul nostru dind toată atenția activității bibliotecilor, au apreciat pe bibliotecari, încurajînd și răsplătînd munca și meritele lor. Un important număr de bibliotecari care s-au evidențiat printr-o activitate creatoare în slujba culturalizării maselor au primit Medalia Muncii. Numeroși bibliotecari regionali, raionali și sătești poartă cu mîndrie insigne de „Evidențiat în munca culturală de masă” instituită de Ministerul Culturii pentru recompensarea celor mai buni activiști culturali.

A face față însă cu succes sarcinii de propagandist al cărții, a ajuta în mod efectiv pe oamenii muncii la lărgirea orizontului lor politic, cultural și profesional cu ajutorul cărții, impune bibliotecarilor anumite cerințe.

Este necesar ca el să aibă o înaltă calificare profesională. Stăpînind metodele activității bibliotecare și organizînd cu ajutorul lor întreaga activitate a bibliotecii, bibliotecarul va izbuti să găsească cele mai potrivite și mai variate căi pentru atragerea spre carte a unui număr cît mai mare de cititori.

Este însă limpede că un bun bibliotecar „nu poate să fie un simplu funcționar — așa cum arată N. K. Krupskaja. Ea ne învață că bibliotecarul nu trebuie să stăpînească numai tehnica eliberării cărților din bibliotecă, tehnica înregistrării cărților... „deși el trebuie neapărat să cunoască și toate acestea. Bibliotecarul sovietic trebuie să fie un om cult și bine pregătît politic, bibliotecarul sovietic este un participant de răspundere la construcția socialismului. La țară rolul său nu e mai mic, ci mai mare decît la oraș”.

O temeinică pregătire marxist-leninistă îl ajută pe bibliotecar să aibă în orice moment o justă orientare politică, o poziție partinică față de problemele pe care le are de soluționat, să imprime activității bibliotecii un conținut adînc politic. Cu cît cultura bibliotecarului va fi mai bogată, cu atît el va putea face față cu mai mult succes cerințelor atît de variate ale diferitelor categorii de cititori, călăuzind pe fiecare spre cartea cea mai potrivită profesiei, gradului de cultură și aptitudinilor sale.

Practica a dovedit că numai acei bibliotecari care corespund acestor cerințe au reușit să aibă o activitate fructuoasă, să dezvolte gustul de citit al celor ce muncesc. Conștienți de acest lucru, mulți bibliotecari cu dragoste față de profesiunea lor, au luptat să înlăture greutățile ce le împingau din lipsa unor cunoștințe temeinice de cultură generală, muncind neobosit pentru a-și însuși un nivel cultural ridicat. În acest scop ei și-au completat studiile sau și le completează, urmînd în prezent cursurile fără frecvență sau cele serale. Pildă bună în această privință este aceea pe care ne-o oferă tovarășa Oprea Georgeta de la biblioteca raională Brăila, care muncind cu perseverență va termina anul acesta cursurile școlii medii de 10 ani.

Socotînd că pentru asigurarea unei bune desfășurări a activității culturale este necesar ca lucrătorii din domeniul muncii culturale de masă să posede cunoștințe de cultură generală, de pregătire politică și profesională, Ministerul Culturii a emis de curînd ordinul cu privire la condiționarea exercitării activității în domeniul muncii culturale de masă în raport cu gradul de pregătire școlară a lucrătorilor din acest sector.

Potrivit acestui ordin, în funcțiile de răspundere ale bibliotecilor regionale, cum sint directorii, bibliotecarii șefi sau bibliografil, nu vor mai putea fi încadrați decît absolvenți ai institutelor de învățămînt superior (de preferință ai universităților, ai institutelor de artă, pedagogice, economice și juridice) care au cel puțin trei ani practică în activitatea culturală, politică sau didactică. Fără îndoială că asemenea măsură va duce nemijlocit la dezvoltarea activității bibliotecilor regionale, la întărirea unor sectoare slabe ale muncii lor, cum este de pildă activitatea metodică și bibliografică, contribuind astfel ca bibliotecile regionale să se ridice la înălțimea sarcinilor ce le revin. Potrivit aceluiași ordin, și posturile de bibliotecari șefi ai bibliotecilor raionale și bibliotecari ai bibliotecilor regionale și raionale nu vor mai putea fi încredințate decît numai absolvenților școlilor medii de 10 ani sau ai școlilor pedagogice. Bibliotecarii șefi ai bibliotecilor raionale și bibliotecarii bibliotecilor regionale trebuie să aibă cel puțin o activitate practică de 2 ani în munca culturală, politică sau didactică. Pentru bibliotecarii raionali această practică este fixată la 1 an.

În lupta care se desfășoară astăzi în patria noastră pentru dezvoltarea agriculturii, bibliotecilor sătești le revine un rol important. Ele trebuie să fie factori de seamă în mobilizarea jărdinimii muncitoare pentru aplicarea cu succes a prevederilor proiectului de Directive al celui de al II-lea Congres al P.M.R., cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Trebuie însă arătat că în activitatea acestor biblioteci au existat lipsuri mari, determinate în bună parte de nivelul cultural și politic necorespunzător al cadrelor de bibliotecari. De aceea este bine venit ordinul Ministerului Culturii care prevede că și în posturile de bibliotecari sătești nu vor mai putea fi numiți decît absolvenți ai școlilor pedagogice sau ai școlilor medii de 10 ani, care au cel puțin un an de activitate practică în munca culturală, politică sau didactică. Încadrarea în posturile de bibliotecari sătești a unor elemente bine pregătite va îmbunătăți simțitor munca cu cartea la sate.

Ordinul Ministerului Culturii lasă cale deschisă elementelor bune care deși nu au studiile cerute, cu dovedit pricepere și trageră de inimă pentru această muncă. Ei vor putea să-și continue activitatea dacă se angajează să-și completeze pregătirea prin studiile corespunzătoare. Pentru cei ce nu au studiile necesare se prevede obligativitatea înscrierii lor la cursurile fără frecvență ale școlilor medii sau ale institutelor superioare de învățămînt.

Ministerul Culturii s-a îngrijit să asigure bibliotecarilor toate condițiile care le vor ușura completarea studiilor. Astfel, de comun acord cu Ministerul Învățămîntului Public au fost desemnate în toate regiunile școlile unde bibliotecarii vor putea urma cursurile fără frecvență. În regiunile unde există minorități naționale, bibliotecarii respectivi vor putea urma aceste cursuri în limba lor maternă, la școlile ce vor fi fixate dinainte în acest scop. Corpul didactic al acestor școli va sta la dispoziția bibliotecarilor ori de cîte ori va fi nevoie pentru a le da consultații. Întrucît în unele regiuni se resimte lipsa manualelor școlare, Direcția bibliotecilor va înzestra bibliotecile regionale și raionale cu stocul necesar de manuale școlare pentru clasele V—X, care vor putea fi împrumutate bibliotecarilor de la cursurile fără frecvență.

Ordinul Ministerului Culturii trebuie să constituie un stimulent pentru fiecare bibliotecar de a-și lărgi sfera cunoștințelor sale. Bibliotecarii trebuie să privească cu toată seriozitatea problema completării studiilor și să depună toate eforturile pentru a-și trece cu regularitate examenele. Este sarcina secțiilor culturale regionale și a celor raionale de a veghea îndeaproape la felul în care bibliotecarii se pregătesc pentru examene, asigurîndu-le timpul necesar studiului, neîncredințîndu-le și alte sarcini înafara muncii lor curente. În același timp, secțiile culturale au datoria de a trece la înlocuirea acelor bibliotecari care dovedesc o atitudine formală față de obligația ce și-au asumat-o de a-și completa studiile. Rămînera în urmă în ce privește însușirea cunoștințelor cerute unui activist cultural este incompatibilă cu funcțiunea de lucrător în domeniul culturii de masă.

Înarmați cu o cultură cît mai bogată, bibliotecarii vor putea obține rezultate tot mai bune în munca lor nobile al cărei obiectiv principal urmărește de a face din carte un bun al celor ce muncesc.

LUPĂTĂTOARE PENTRU CULTURĂ ȘI PACE

MARIA VLAD
scritoare

Ziua de 8 martie, Ziua Internațională a Femeii, este sărbătorită în orice colț al globului. La Moscova, Pekin, Berlin, Praga, Varșovia, București, în adunări prietenești, femei fericite și libere își vor spune răspicat dorințele lor de pace și hotărârea de a o apăra. Dar și-n țările unde tot felul de pseudo-savanți aflați în solda politicianilor zilei au găsit absurde „temeiuri științifice“ pentru a demonstra inferioritatea femeii, milioane de femei umilite și asuprite adunate în jurul Federației Democratice Internaționale a Femeilor, vor sărbători ziua de 8 Martie, vor cere slăbirea încordării internaționale și reglementarea pașnică a problemelor litigioase, realizarea colaborării între popoare și interzicerea armelor de exterminare în masă. Lipsite de drepturi, crunt exploatate, femeile din țările capitaliste privesc cu dragoste și recunoștință la surorile lor din Uniunea Sovietică și exemplul acestora continuă să le însuflețească în lupta grea pe care o au de dus.

Femeia patriei noastre, eliberată de sub jugul milenar, a devenit o participantă directă la cîrmuirea statului, la construirea socialismului. Și astăzi femeile din țările capitaliste, văzînd pe minerița Paraschiva Slăniceanu coborînd în

mină, sau pe aviatoarea Florica Ioniță, sau pe Maria Zidaru președintă de gospodărie colectivă, muncind cu pricepere și simț de răspundere, ar crede cu greu că aceste femei s-au născut la viață adevărată abia în urmă cu zece ani. Pentru munca liberă și descătusată, aducătoare de mari bucurii a tuturor acestor femei, a luptat de la constituirea sa Partidul Comunist, singurul partid politic care și-a pus efectiv problema îmbunătățirii soartei femeii muncitoare, singurul partid care i-a arătat femeii unii drum posibil care duce spre desființarea umilirii, exploatării și mizeriei fizice și morale: drumul luptei. Donca Simo, Elena Pavel, Haia Lifșit, sînt nume scumpe oricărei femei, căci aceste femei curajoase și demne și-au dat viața militînd pentru drepturile femeilor, într-o vreme în care le aștepta doar schingiuirea și temnița drept răsplată a acestei munci nobile și adînc umanitariste. Fiecare femeie din Republica Populară Romînă, egală în drepturi cu bărbatul în toate domeniile vieții economice, politice, de stat și culturale, nu vrea să uite ce viitor strîmt și mohorit i-ar fi fost rezervat, dacă Partidul Muncitoresc Român și statul democrat-popular nu i-ar fi creat condițiile cele mai prielnice pentru descătusarea energiei ei creatoare.

Femeile au dovedit cu prisosința în acești zece ani că sînt demne de a sta alături de fiii și soții lor, au dovedit că nu există ramură de activitate care să nu fie accesibilă inteligenței și forței lor. Povestea sursorilor Ecaterina și Elisabeta Kiss conducătoare de macara, a Ecaterinei Petre tractoristă, a Anei Ologu țărăncă colectivistă din Negru-Vodă, sau a celor 3000 de femei membre în comitetele executive ale Sfaturilor populare, a numeroaselor președinte de gospodării agricole, muncitoare fruntașe, profesoare universitare, deputate în Marea Adunare Națională, asesoare populare, atît de deosebite între ele au două puncte similare: viața lor s-a început în urmă cu zece ani și al doilea punct de asemănare este țelul lor unic, construirea socialismului și credința fermă că fiecare femeie la locul său de muncă este necesară și contribuie activ la construirea socialismului. Și printre aceste femei constructoare ale societății noi se numără și bibliotecarele.

Regimul nostru de democrație populară a primit o grea moștenire. Dureroasă și rușinoasă moștenire: 4.000.000 de analfabeți și semianalfabeți!!! Bineînțeles că una din primele sarcini a fost lichidarea analfabetismului, dar de aici și pînă a face pe oameni să citească zilnic literatură de specialitate și beletristică era încă o cale foarte lungă. În această luptă grea împotriva inerției și a neștiinței, a lipsei de orizont și a lipsei dorinței de a cunoaște cît mai multe, s-au angajat mii de femei, mii de bibliotecare de la bibliotecile sătești, de la bibliotecile populare din diverse raioane ale orașelor, de la bibliotecile de uzine, de la bibliotecile raionale din diverse regiuni ale țării.

O bibliotecă sătească seamănă foarte puțin cu o bibliotecă Centrală Universitară. Nu erau, sau mai bine zis, nu veneau pe aici oameni

care să știe să umble cu cărțile. Oamenii din sat poate că nu-și puneau problema utilității bibliotecii; n-aveau obiceiul s-o frecventeze. Și miile de femei bibliotecare au pornit să trezească interesul față de cărți. Mergeau pe drumuri de țară ca să bată din casă în casă, din poartă în poartă și să organizeze lecturi în colectiv a diferitelor materiale apărute în presă. Apoi au extins cercurile de lectură și s-au încumetat să dea la citit broșuri și cărți. Astăzi, în 1955, pe lângă cercurile de lectură în colectiv, există și o mare masă de cititori sătești, cărora bibliotecarele le aduc adesea cărțile chiar acasă. Aceste bibliotecare, muncitoare și perseverente, au găsit și caută într-una mijloace cît mai interesante pentru a da cititorilor lor cărțile necesare și potrivite cu gustul și preocupările de specialitate. Se mai poate pune la îndoială aportul acestor femei la munca de ridicare culturală, economică și politică? Incontestabil că nu.

Bibliotecara Ortensia Cadariu, responsabilă bibliotecii sătești din comuna Bucecea, regiunea Suceava, a înțeles că în campania agricolă de toamnă, biblioteca și tot colectivul voluntar al acestei biblioteci trebuie să dea o mîna de ajutor efectiv țărănimii muncitoare. Ea a organizat lecturi în colectiv, apoi consfătuiri cu cititorii pentru popularizarea cunoștințelor agrotehnice înaintate. La aceste consfătuiri s-au înmînat tuturor participanților broșuri referitoare la tratarea semințelor. Bibliotecara s-a informat la agentul agricol ce cultivă fiecare țaran, pentru a-i duce la domiciliu literatura cea mai potrivită. Munca acestei bibliotecare a fost unanim apreciată. Ortensia Cadariu este acum candidată de partid și deputată a Sfatului popular comunal și continuă să depună o neobosită muncă pe țărîm obștesc, căutînd mereu noi mijloace

de a împrieteni oamenii cu car-
tea, cu știința, cu cultura.

Reghina Ziegenlaub, n-o cunoaște
pe Ortensia Cadariu. Ea locuiește
la Timișoara, fiind bibliotecara uzi-
nelor „Electromotor“. Munca ace-
stei femei este de-a dreptul remar-
cabilă. Pentru a putea fi de folos
în biblioteca unei uzine, ea a învă-
țat timp de 2 ani la cursul de
limbă rusă, iar acum este capabilă
să facă față exigențelor mereu mai
mari ale muncitorilor și tehnicieni-
lor. Pentru a fi o bună îndrumă-
toare a cititorilor, tovarășa Ziegen-
laub, în vîrstă de 52 de ani, a ur-
mat din 1950, patru cursuri sindi-
cale și de specializare în profesiu-
nea ei. Astăzi ea este o îndrumă-
toare competentă a celor 370 de ci-
titori ai bibliotecii. Merge în fiecare
secție a uzinei și-i duce muncitoru-
lui cartea, chiar la locul lui de mun-
că. Dragostea de carte și de cu-
noștințe a Reghinei Ziegenlaub, iz-
butește să înflăcăreze pe cititorii
săi. Candidată de partid, Reghi-
na Ziegenlaub merită cu prisosință
dragostea și prețuirea care i se a-
rată în uzină.

Și ași vrea acum să vorbesc și
despre o ieșeană, bibliotecara
Langmantel Rebeca, care conduce
biblioteca regională din Iași din

1950, data înființării acesteia. To-
varășa Langmantel se află la con-
ducerea unei biblioteci mai mari de-
cît cea unde lucrează Ortensia Ca-
dariu sau Reghina Ziegenlaub. To-
tuși și aici s-a cerut un mare elan,
multă dragoste și competență. Ci-
frelle care arată creșterea numărului
de cititori și a cărților citite la bi-
blioteca regională Iași sînt edifica-
toare. Ele certifică din plin și pre-
gătirea și energia și dragostea sa
de muncă. Tovarășa Langmantel a
trebuit să îndrumeze bibliote-
carii din sările de împrumut, să
organizeze serviciul metodic și bi-
bliografic. În bibliotecă sînt puse la
dispoziția cititorilor liste de reco-
mandare pe anumite teme, biblio-
teca dînd consultații în mai toate
problemele.

Faptul că în anul 1952 i s-a con-
ferit tovarăsei Langmantel Medalia
Muncii, dovedește că în Patria
noastră o asemenea muncă este
răsplătită.

În ziua de 8 Martie 1955, cetățe-
nii Patriei noastre, urează noi suc-
cese în muncă femeilor noastre și
nimeni nu uită de bibliotecarele
care duc în uzine, în sate și în o-
rașe lumina cărții și a presei no-
stre progresiste, ce luptă ca și noi
pentru Pace!

Roadele colaborării

In activitatea pe care bibliotecile o desfășoară pentru atragerea spre carte a mase tot mai largi de oameni ai muncii, ele pot primi un ajutor prețios din partea unor organizații de masă și instituții (sindicat, U. T. M., ARLUS, S. R. S. C., C.L.D.C., ș. a.) cărora le revin, de asemenea, sarcini de răspundere în popularizarea cărții.

Multe biblioteci regionale au avut inițiative prețioase în direcția stabilirii unei colaborări cu diferite organizații de masă și instituții. În unele locuri însă această colaborare este cu totul întâmplătoare. În schimb, acolo unde bibliotecile au știut să stabilească și să întrețină legături permanente de colaborare, să antreneze și să cointereneze în activitatea lor diferite alte instituții și organizații de masă, ele au reușit să obțină succese însemnate. Un astfel de exemplu ni-l oferă biblioteca regională din Iași.

Datorită colaborării cu diferite instituții de cultură, ea a reușit să îmbunătățească în mod simțitor conținutul manifestărilor de masă.

Așa de pildă, pentru a ridica nivelul programelor artistice care însoțesc de obicei serile literare și consfăturile organizate, colectivul

bibliotecii s-a adresat Teatrului Național și echipei artistice a Facultății de filologie a universității „Al. I. Cuza”, care au asigurat desfășurarea unor programe artistice atractive.

Biblioteca s-a bucurat de concursul Teatrului Național și prin punerea la dispoziție a costumelor și decorurilor necesare interpretării de basme dramatizate pentru copii.

Colaborarea cu diferite organizații de masă și instituții a permis bibliotecii să desfășoare o largă și bogată activitate de masă și înafara sediului ei.

Trebuie amintite în această privință frumoasele rezultate culese de biblioteca regională de pe urma colaborării cu Comitetul regional ARLUS. Organizarea în comun a unor acțiuni a întărit simțitor munca de popularizare a literaturii ruse și sovietice. În timp ce biblioteca regională s-a îngrijit de popularizarea acestor acțiuni prin afișe, panouri și de pregătirea programelor artistice corespunzătoare, comitetul regional ARLUS, prin cercurile sale din instituții și întreprinderi, a asigurat mobilizarea participanților. Sarcina pregătirii conferențiarului, fie că a fost recrutat din rândurile colectivului de

conferențieri al bibliotecii, fie că a fost recomandat de ARLUS, a revenit de obicei bibliotecii.

În acest fel, au fost organizate în diferite instituții și întreprinderi din Iași ca „Textila Roșie“, „Victoria“, „Centrul Poligrafic“, ș.a. seri literare închinată celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia, sau împlinirii a 50 de ani de la moartea lui A. P. Cehov, precum și conferințe pe tema: *Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, oglindită în literatură.*

În colaborare cu ARLUS, biblioteca a organizat numeroase manifestări și în cuprinsul regiunii. Printre cele mai reușite se numără consfătuirea asupra romanului *Lumină deasupra pământului* de S. Babaevski la biblioteca din comuna Cîrligi, raionul Roman. În tot timpul pregătirii consfătuirii, care s-a desfășurat sub îndrumarea bibliotecii regionale, bibliotecarul din comună, ajutat de cercul local ARLUS, a desfășurat o intensă muncă de popularizare a romanului în mijlocul țăranilor muncitori. Cercul ARLUS a dat ajutor la înființarea a două

scop cîteva manifestări model la diferite biblioteci, cerînd sprijinul direcției agricole a Sfatului popular regional pentru buna lor desfășurare. De un deosebit succes s-a bucurat consfătuirea asupra cărții *Dezmiriștirea* ținută la biblioteca sătească din Șipote și la care au participat și țărani muncitori din comunele învecinate. Participanții au vizitat apoi cu mult interes expoziția de cărți pe tema: *Cartea agrotehnică, ajutor prețios în obținerea unor recolte mereu sporite*, împrumutînd multe din titlurile expuse.

Manifestări de masă reușite a organizat biblioteca regională și în colaborare cu Casa de cultură raională din cartierul Tătărași, manifestări ținute în localul acesteia.

Pentru popularizarea cărții în rândurile tineretului, biblioteca regională a colaborat cu organizațiile U.T.M. din școli și institute de învățămînt superior.

Împreună cu organizația U.T.M. a Universității „Al. I. Cuza“, biblioteca regională a organizat în

cercuri de citit în cadrul cărora s-a făcut lectura romanului. Datorită acestei colaborări, la consfătuire au participat peste 150 de țărani muncitori, din care mulți s-au înscris și la discuții.

O atenție deosebită a acordat colectivul bibliotecii regionale ajutorării bibliotecilor de la sate în direcția popularizării cărților agrotehnice. Ea a organizat în acest

Colectivul bibliotecii regionale din Iași, într-o ședință de colaborare cu reprezentantul A.R.L.U.S.

timpul vacanțelor diferite acțiuni în cadrul clubului studențesc universitar, cum au fost de pildă conferințele despre viața și opera poetului Taras Sevchenko, a scriitorului Korolenko, etc. Acțiuni asemănătoare au fost inițiate cu concursul organizației U.T.M. și în diferite școli, ca liceul mixt, ș.a.

În câteva rînduri atunci cînd biblioteca a trecut la organizarea unor acțiuni de amploare, succesul acestora a fost asigurat prin antrenarea și cointeresarea comitentă a mai multor instituții culturale și organizații de masă. Astfel, în cinstea decadei manifestărilor culturale românești, biblioteca regională a stabilit un plan de acțiune în colaborare cu S.R.S.C., C.L.D.C. și Intr. Cinematografică regională. S-a stabilit de comun acord organizarea în instituții și întreprinderi a unei conferințe pe tema: *Literatura gloriosului deceniu*, fixîndu-se sarcini concrete pentru fiecare din organizatori. Biblioteca regională s-a îngrijit de pregătirea conferinței și a conferențiarului; S.R.S.C. a dat sprijin la mobilizarea cetățenilor; C.L.D.C. a ajutat la amenajarea unui stand de cărți pe tema conferinței, iar Intr. Cinematografică regională a pus la dispoziție un film corespunzător. Din inițiativa bibliotecii regionale, acțiuni similare au fost organizate în aceleași condiții și la bibliotecile raionale din Roman, Huși, Pașcani, unde de asemenea s-a realizat colaborarea între biblioteci și organizațiile de masă și instituții.

Biblioteca regională a stabilit strînse legături de colaborare și cu Consiliul sindical regional, mai ales în direcția ridicării calificării profesionale a bibliotecarilor sindicali. Atunci cînd Consiliul sindical regional a organizat un curs pentru bibliote-

carii sindicali, directorul bibliotecii regionale a luat parte activă la buna lui desfășurare, făcînd parte din colectivul de conducere. O parte din membrii colectivului bibliotecii regionale au predat diferite lecții. Pe de altă parte, biblioteca regională a venit în ajutorul bibliotecilor sindicale din oraș, îndrumînd în mod practic pe unii bibliotecari sindicali asupra felului în care trebuie să-și ducă munca.

Este însă adevărat că rezultatele dobîndite de biblioteca regională ar fi fost mult mai bune, dacă pe linia antrenării instituțiilor culturale și a organizațiilor de masă în problema popularizării cărții n-ar fi fost și unele defecțiuni. Astfel, biblioteca nu a reușit să obțină sprijinul filialei Uniunii Scriitorilor din Iași atunci cînd și-a propus organizarea unor întâlniri între cititori și scriitori.

Aprecînd rezultatele obținute pînă acum de pe urma colaborării cu organizațiile de masă și instituțiile culturale, colectivul bibliotecii regionale Iași e ferm hotărît ca și în anul acesta să meargă pe același drum, lărgind cît mai mult legăturile de colaborare. Biblioteca regională a și luat contact cu A.S.I.T.-ul în vederea unor acțiuni comune pentru popularizarea cărții tehnice. De asemenea, împreună cu S.R.S.C. biblioteca va organiza o serie de acțiuni comune, atît în oraș cît și la sate pentru răspîndirea cărții de știință popularizată.

Activitatea bibliotecii regionale Iași trebuie să constituie un imbold pentru toate bibliotecile din țară în direcția întăririi legăturilor de colaborare cu organizațiile de masă și instituțiile de cultură.

Popularizarea operelor clasicii literaturii române și maghiare la biblioteca din Tg. Mureș

Biblioteca regională din Tg. Mureș desfășoară o frumoașă activitate în difuzarea operelor clasicii romini atât în original cit și în traduceri. În Regiunea Autonomă Maghiară această muncă are o însemnătate deosebită, întrucât ea înlesnește minorităților naționale să citească pe clasicii noștri traduși în limba maternă a acestor minorități, dându-le astfel posibilitatea să cunoască comorile literaturii românești, istoria patriei noastre și frumusețile ei, situația politică și economică din trecut a țării noastre. Asemenea lecturi contribuie la dezvoltarea sentimentului patriotic, iar cei care citesc pe clasicii noștri în original, îndrăgesc limba poporului nostru și frumusețile ei valorificate în operele unor scriitori ca Odobescu, Creangă, Eminescu, Caragiale, etc.

Cu multă bucurie au salutat cititorii maghiari inițiativa Editurii de Stat pentru literatură și artă de a edita operele clasicii romini în traducere maghiară. Aceasta se vede și din numărul mare de cititori pe care-l au aceste opere la bibliotecile unde au fost aduse și în special la biblioteca regională din Tg. Mureș care are un mare procent de cititori în limba maghiară. Mulți din aceștia și-au exprimat dorința ca editurile să scoată cât mai multe opere ale clasicii romini în limba maghiară.

Fondul uzual de cărți al bibliotecii regionale din Tg. Mureș conține cîte 5—10 exemplare din ultimele ediții ale clasicii romini editate în original. Numărul lor însă s-a dovedit deseori insuficient față de cerințele cititorilor.

Operele clasicii romini editate în limba maghiară sînt încă în număr redus. Edițiile în limba maghiară au apărut începînd din anul 1949, numărul lor crescînd în anii 1951, 1952, 1953.

Pentru organizarea unei munci cît mai rodnice în popularizarea clasicii romini, conducerea bibliotecii regionale din Tg. Mureș s-a ocupat în mod special de această problemă în luna octombrie anul trecut cînd în cadrul unei ședințe de lucru cu membrii colectivului s-au trasat sarcini concrete. Între altele s-a trasat ca sarcini fiecărui lucrător al bibliotecii să citească și să studieze operele clasicii romini, fie în limba romînă, fie în cea maghiară. Cunoșcînd bine acest tezaur al literaturii și fiind just orientați, bibliotecarii vor putea îndruma mai temeinic

lectura cititorilor în ce privește cărțile clasice.

La seminarul raional ținut cu bibliotecarii în luna ianuarie a.c. s-a prelucrat importanța popularizării clasicii romini și maghiari.

În planul bibliotecii a fost trecută în tocmirea unei liste bibliografice privind atât operele clasicii romini în original cit și edițiile în limba maghiară. Această listă va fi multiplicată și trimisă tuturor bibliotecarilor raionali pentru înlesnirea recomandării acestor opere.

Pe linia popularizării literaturii clasice, biblioteca a organizat în hol și în sala de lectură numeroase expoziții de cărți și vitrine, unde pe lîngă edițiile originale din operele clasicii romini sînt expuse traduceri în limbile maghiară și germană ale acestor opere.

Mulți din cititorii în limba maghiară, unii cu un nivel cultural ridicat, abia acum fac cunoștința cu clasicii romini, a căror tipărire în limbile minorităților naționale a devenit posibilă numai sub regimul de democrație populară.

De mare circulație se bucură de ani de zile opera lui Caragiale. Operele lui Creangă sînt căutate atât în rândurile tinerilor cît și ai cititorilor adulți. Multe cînte și iubite sînt *Amintiri din copilărie* și *Harap Alb*. Sînt apreciate de asemenea, și au devenit bine cunoscute de către cititorii în limba maghiară, operele lui Cezar Boliac, Nicolae Bălcescu, Mihail Eminescu, Al. Vlăhulă, etc.

Cititoarea Nemeth Anna, gospodină, a primit prin biblioteca de casă nuvela *Comoara* de I. Slavici. Peste cîteva zile s-a prezentat la bibliotecă exprimîndu-și dorința de a citi toate operele lui Slavici. Deoarece cititoarea cunoaște destul de bine limba romînă, i s-a recomandat să citească volumul de nuvele și vol. I și II din operele acestui mare prozator.

Dintre titlurile clasicii recente apărute se numără și traducerea cărții *Ciocoli vechi și noi* de Nicolae Filimon. Ea a fost primită cu mult interes și simpatie de către cititorii maghiari. Muncitorul Biro Imre, care a citit-o și-a exprimat mulțumirea de a fi putut cunoaște aspecte interesante din începutul procesului de descompunere a vechiei clase dominante și de naștere a burgheziei romînești. Văzînd interesul arătat de cititori acestei opere, biblioteca și-a procurat 10 exemplare,

care sînt departe de a satisface cerințele cititorilor.

Din operele lui Mihail Sadoveanu sînt traduse cele mai multe cărți. Ele reprezintă indicele cel mai ridicat în graficul studierii literaturii noastre clasice la această bibliotecă.

O metodă interesantă în popularizarea clasiceilor romîni este aceea de a recomanda operele acestora, îndeosebi cititorilor care arată preferință pentru literatura clasică în general, ținînd seama de genul care îi atrage mai mult. De pildă, cei ce arată interes pentru scriitorul clasic maghiar Moricz Zsigmond sînt îndrumați să citească și operele lui Sadoveanu. Tot așa cititorii care preferă cărțile lui Mikszath Kalman sînt îndrumați și către operele lui Caragiale. Cu această metodă biblioteca reușește să facă larg cunoscute și apreciate operele clasicilor romîni, mai ales în rîndurile cititorilor care au pregătire pentru astfel de lecturi și care înțelegînd mai ușor valoarea literaturii noastre clasice, devin propagandiști activi în răspîndirea ei printre ceilalți cititori maghiari.

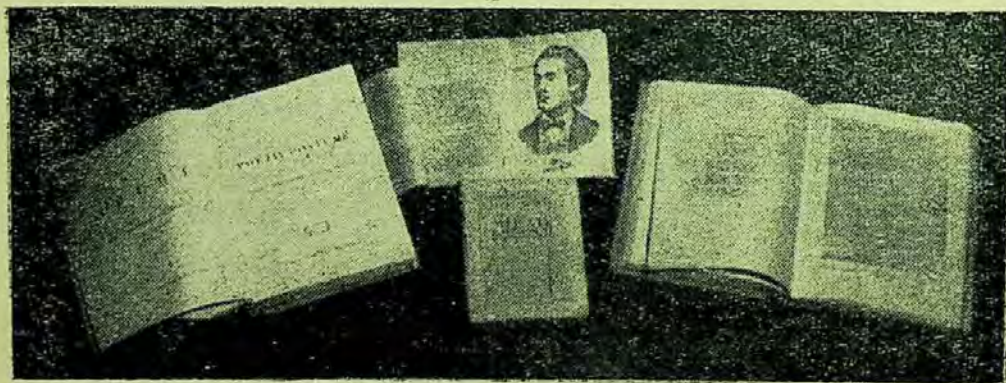
Fișele cititorilor sînt dovezi grăitoare că operele marilor clasici romîni sînt pînă la urmă cu dragoste de masa de cititori. Fișa tînărului muncitor Andrei Turcu, arată modul just în care a fost îndrumat să citească. Astfel, pe lîngă operele lui Amado, Laŝis, Ehrenburg, Mikszath, găsim și minunatele poezii ale lui M. Eminescu sau piesa *Despot Vodă* a lui Vasile Alecsandri. Negrea Eugen elev, a citit, între altele, operele lui Al. Odobescu, poeziile lui M. Eminescu și Gh. Coșbuc etc. Profesoara Farkaș Elena, este o binecunoscută cititoare a bibliotecii. Ea citește

în ambele limbi, dînd preferință marilor clasici. A interesat-o în mod special C. Negruzzi. Tehnicianul Covaci Ion citește mult din operele lui M. Sadoveanu, îi plac poeziile lui M. Eminescu, pe lîngă operele scriitorilor contemporani romîni, maghiari și sovietici.

Colectivul bibliotecii se preocupă ca și în rîndurile cititorilor romîni să fie întreținut interesul pentru lectura clasiceilor, inclusiv cei maghiari. Intocmai cum recomandă cititorilor maghiari operele clasiceilor romîni, îndrumează și pe cititorii romîni către operele clasiceilor maghiari. În multe fișe ale cititorilor de limba romînă se pot vedea titluri ca *Bank Ban de Katona Iosif*, *Rubedenii*, *Haiducul își joacă murgul* de Moricz Zsigmond și alte opere ale clasiceilor maghiari, apărute în traducere romînă.

Pentru o mai bună îndrumare a cititorilor secția de bibliografie lucrează în prezent la un fișier în care figurează diferite materiale apărute în periodicele noastre ca: articole critice, prezentări despre viața și operele marilor noștri clasici etc. Acest fișier este chemat să ajute la orientarea și la studierea clasiceilor romîni.

Colectivul bibliotecii regionale din Tg. Mureș depune o muncă susținută pentru răspîndirea operelor clasiceilor romîni și maghiari. În felul acesta el își atinge scopul dorit de a face cunoscute aceste opere oamenilor muncii, adîncind totodată și mai mult prietenia între poporul nostru și poporul maghiar din R.P.R. prin cunoașterea reciprocă a valorilor naționale care au îmbogățit viața lor în trecut și pe baza cărora se dezvoltă azi literatura noastră nouă, literatura realist socialistă.

Expoziția operelor lui M. Eminescu organizată de biblioteca regională din Tg. Mureș

Cum a organizat biblioteca raională din Giurgiu bibliotecile mobile

În luna noiembrie a anului trecut, în urma unei analize a muncii culturale din raionul Giurgiu, Secția culturală raională împreună cu biblioteca raională au trecut la organizarea unei rețele de biblioteci mobile, cu ajutorul căror cartea să poată fi răspândită în cele mai depărtate comune. Acest lucru a constituit o sarcină importantă în raionul Giurgiu, unde în mare parte comunele sînt lipsite de biblioteci satești. În tot raionul există numai două biblioteci satești și anume în comunele Arsache și Putineiu. Biblioteca satească din com. Putineiu însă, nu mai funcționează de multă vreme, deoarece n-are bibliotecar. Pe de altă parte bibliotecile multor cămine culturale au fonduri reduse de cărți.

Ținînd seama de faptul că biblioteca raională are un fond de cărți destul de mare (cca. 22.000 volume) n-a fost greu să se realizeze organizarea unei rețele de biblioteci mobile. Într-adevăr în luna noiembrie, la sugestia și cu sprijinul tov. Taraș Gheorghe, șeful Secției culturale, biblioteca raională a început organizarea primelor biblioteci mobile. La sfîrșitul lunii noiembrie biblioteca a primit de la Ministerul Culturii 470

volume destinate special acestor biblioteci, iar în luna decembrie a mai obținut în același scop 848 volume.

De comun acord cu Secția culturală raională, biblioteca raională a trecut apoi la stabilirea locurilor unde urmau să se înființeze bibliotecile mobile. La această alegere s-a ținut seama de comunele mai depărtate și care erau lipsite complet de biblioteci. În felul acesta s-au organizat 16 biblioteci mobile care au fost trimise în comunele Slobozia, Malu, Frățești, Găujan, Codivoaia, Vieru, Frasin, Daia, etc.

O preocupare importantă pentru biblioteca raională a constituit-o alegerea cît mai justă a responsabililor bibliotecilor mobile. Majoritatea acestora au fost aleși din rîndul învățătorilor sau directorilor de cămine culturale.

La trimiterea acestor biblioteci s-a mai luat în considerație specificul local, nivelul și cerințele cititorilor cît și ocupațiile acestora. Deoarece specificul agricol al raionului este cultura bumbacului, a sfeclei de zahăr, a porumbului, a duzilor, etc. majoritatea cărților și broșurilor au fost legate de aceste culturi. Astfel printre cărțile

trimise sînt de menționat *Bumbacul, aurul alb*, de I. M. Bălan, *Recoltarea și păstrarea finului de îng. Bistriceanu, Să folosim metode înaintate în cultivarea porumbului, Din experiența sovietică în întreținerea culturilor de porumb, cartofi și sfeclă de zahăr, Creșterea viermilor de mătase, ocupație bănoasă* de dr. Moldoveanu Xenia, *Prin tăieri regulate la pomi, obținem fructe în fiecare an* de prof. N. Constantinescu și altele de același fel. Inafara cărților agrotehnice, biblioteca raională a mai trimis și cărți de pedagogie necesare deservirii profesorilor și învățătorilor din comună, precum și cărți de beletristică pentru a satisface cerințele tuturor categoriilor de cititori.

Cărțile destinate bibliotecii mobile au fost predate bibliotecarului respectiv pe baza unui borderou scris în două exemplare. Între biblioteca raională și Sfatul popular din comuna respectivă s-a încheiat un angajament în care sînt prevăzute sarcinile ce revin părții or contractante în sprijinirea și dezvoltarea bibliotecii mobile.

Biblioteca raională a organizat și un bun sistem de evidență a muncii bibliotecilor mobile. Toate actele acestor unități (borderou, angajament, proces verbal) sînt păstrate într-un dosar special iar în registrul inventar al bibliotecii raionale, la rubrica „Observații”, bibliotecarul a notat litera M în dreptul cărții ce se află la biblioteca mobilă.

După îndrumările date de tov. Lăzărescu V, responsabilul bibliotecii raionale, bibliotecile mobile țin evidența cititorilor și a cărților citite pe registre sau caiete de evidență. Printr-o strictă evidență a fondului de cărți se vor putea preveni eventualele pierderi. Pentru a ajuta bibliotecile mobile în munca de popularizare a cărților noi apă-

rute, biblioteca raională a hotărît să le trimită afișe și coperte false de cărți.

Datorită muncii depuse de majoritatea responsabililor bibliotecilor mobile, un număr mare de țărani muncitori vin să împrumute cărți și broșuri legate de munca lor. Bibliotecile mobile care au reușit să atragă un număr mai mare de cititori sînt cele din comunele Frasin, Daia și Slobozia. În aceste comune bibliotecarii țin deseori citiri în colectiv a diferitelor articole din ziare și reviste precum și fragmente din broșuri sau cărți agrotehnice, antrenînd în felul acesta cît mai mulți țărani muncitori la citirea cărților.

Cu toate că organizarea acestor biblioteci înseamnă un pas înainte în munca de popularizare a cărții în raionul Giurgiu, totuși ceea ce s-a făcut pînă acum nu este suficient. Tov. bibliotecar Lăzărescu și Secția culturală raională nu trebuie să se mulțumească cu ceea ce au realizat, ci trebuie să muncească și mai mult, să caute cele mai bune metode de îndrumare a bibliotecilor mobile, dîndu-le sprijinul necesar pentru ca ele să poată să-și atingă scopul pentru care au fost create.

În primul rînd, nu trebuie neglijate comunele îndepărtate unde deplasările se fac cu mai multă greutate în timpul iernii. Sfatul popular raional trebuie să dea un sprijin mai serios, prin punerea la dispoziție a mijloacelor de transport necesare pentru ca activiștii culturali să poată vizita bibliotecile cît mai regulat. Numai printr-o susținută muncă de îndrumare și control dusă permanent de activiștii Secției culturale și de biblioteca raională, activitatea bibliotecilor mobile va fi din ce în ce mai bogată și va putea să dea roadele dorite.

O seară literară

Activitatea rodnică pe care o desfășoară biblioteca colțului roșu al gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin” din Făget, regiunea Timișoara, se datorește în bună măsură condițiilor ce i-au fost create de către conducerea gospodăriei, în frunte cu președintele Torma Iosif, care s-a îngrijit să-i asigure un local corespunzător, mobilier și fondurile necesare pentru achiziționarea de cărți. Biblioteca funcționează într-o cameră spațioasă și luminoasă, dispunând de un fond compus din 979 volume în limbile română, maghiară, germană și rusă, precum și abonamente la ziare și reviste. Ca responsabil al bibliotecii, conducerea gospodăriei a ales pe colectivistul Adam Dionisie, un tovarăș cu un nivel politic și cultural ridicat, cărui este dragă activitatea cu cartea și care arată multă pricepere și trăgere de inimă pentru munca încredințată.

Toate acestea au făcut pe colectivii români și maghiari, să îndrăgească biblioteca și să vină aici în timpul lor liber să împrumute cărți sau să citească ziare. Printre aceștia sînt și fruntași în muncă, ca de pildă, colectivii Bron Gheorghe, Halaz Magda sau brigadierul Szanta Gheorghe, care sînt și cei mai buni cititori ai bibliotecii.

Hotărît să folosească din plin perioada lunilor de iarnă, bibliotecarul a organizat o serie de acțiuni de masă printre care și o seară literară pe tema: *Republica Populară Română, patria celor ce muncesc*, avînd pentru aceasta sprijinul metodic al bibliotecii raionale din Făget.

Timp de o săptămînă, bibliotecarul s-a ocupat de popularizarea acțiunii cu ajutorul colectivului său de muncă, printre care cei mai activi au fost tovarășii Mikloș Ion și Koszi Ioan, care au adus aportul lor la mobilizarea colectivității lor.

Cerînd sprijinul învățătoarelor Brașoveanu M. și Ghimperiu C., acestea au pregătit conferința în limba română și maghiară despre *R.P.R. patria celor ce muncesc*, ocupîndu-se și de asigurarea unui program artistic. În acest scop, împreună cu tov. Adam, ele au ales cărțile care să ilustreze tema dată și anume: lucrarea lui Mihai Beniuc *Frăția dintre poporul român și minoritățile naționale*, *Două inimi tinere* de Cezar Petrescu și *Vintul nu se stîrnuște din senin* de Asztalos Istvan. Alți membrii ai colectivului, sub îndrumarea unei tovarășe de la biblioteca raională, au aranjat o expoziție de cărți pe tema: *R.P.R. patria celor ce muncesc*. Expoziția a avut două secții: 1. Lupta partidului pentru înfrățirea poporului român cu minoritățile naționale și 2. Munca și lupta înfrățită a oamenilor muncii, în regimul democrat-popular.

Alegerea cărților a fost făcută cu grijă deosebită. Astfel, pentru a ilustra prima secție, au fost alese lucrările: *Problema națională și leninismul* de I. V. Stalin, *Cursul scurt al Istoriei P.C. (b) al U.R.S.S.*, *Rezoluția Biroului politic al C.C. al P.M.R. în chestiunea națională*, *Constituția R.P.R.*, lucrări ale conducătorilor partidului nostru tratînd problema na-

Expoziția de cărți organizată cu prilejul seriei literare

țională ca de exemplu: *Poziția Partidului Comunist Român față de curentele șovine și revizioniste* de Gh. Gheorghiu-Dej, cuprinsă în *culegerea Politica națională leninist-stalinistă a P.M.R.*; lucrări din Editura de Stat pentru literatură politică care popularizează realizările înfăptuite de oamenii muncii din țara noastră ca: *Viața nouă în satele patriei noastre*, *Munca înfrățită* și altele.

Pentru secția a doua au fost alese cărți de literatură ale scriitorilor români și de limbă maghiară ca: *Inimă tinăra* de Asztalos Istvan, *Brazdă peste haturi* de Horvath Istvan, *Cu ghiarele și cu dinții* de Kovács György, *Pîine albă* de Dumitru Mircea, *Desfășurarea* de M. Preda, etc. Expoziția a fost completată cu texte scrise și cu fotografii decupate din reviste, reprezentînd aspecte din viața și munca gospodăriilor colective din țara noastră.

În ziua de 20 ianuarie, încă de la orele 17, au început să sosească la colțul roșu invitații. Primul a fost colectivistul Nica Pavel, secretarul organizației de bază a gospodăriei. Odată cu el a venit și bătrînul Mikloș Ion cu soția sa Agneta, apoi tractoristul Camler Ladislau cu cei doi copii ai săi,

Anușa și Ladislau, Stanomir Silvia cu soțul ei Stanomir Rusalin, Chiricescu Ion și alții, în total 85 de persoane. Un grup de elevi ai școlii medii de 10 ani și ai școlii elementare cu predare în limba maghiară, însoțiți de învățătorii lor au susținut programul artistic.

După cuvîntul introductiv rostit de bibliotecarul Adam Dionisie s-a dat cuvîntul tov. învățătoare Brașoveanu Maria, care a vorbit în limba romînă despre *R.P.R. patria celor ce muncesc*. Ea a prezentat operele scriitorilor Cezar Petrescu, Mihai Beniuc și Asztalos Istvan, subliniind felul cum aceștia au prezentat în operele lor aspecte din viața satelor locuite de romîni și maghiari, oglindind procesul transformării conștiinței oamenilor ca urmare a adîncilor transformări politice, economice și sociale petrecute în țara noastră și în deosebi însemnatele transformări realizate prin justa rezolvare a problemei naționale.

Aceeași teză a fost prezentată apoi în limba maghiară de către tovarășa învățătoare Ghimperiu C.

Tovarășele învățătoare au citit apoi, în limbile romînă și maghiară cîteva fragmente din cărțile scriitorilor mai sus amintiți.

Programul artistic, prezentat de directorul școlii medii, învățătorul Colceag Vasile, a fost urmărit cu viu interes de colectivități. În program au figurat coruri, recitări în limbile romînă și maghiară, dansuri, etc.

Din partea gospodăriei agricole colective, secretarul organizației de bază a mulțumit învățătorilor și bibliotecii raionale pentru sprijinul acordat la organizarea acestor reușite acțiuni, care a constituit pentru toți colectivității un minunat prilej de a-și însuși cunoștințe noi, pentru ridicarea nivelului lor politic, ideologic și cultural.

DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE

Munca de îndrumare bibliografică a bibliotecii raionale din Tihorețk

L. SIMKEVICI

bibliograf al bibliotecii ținutale
„A. S. Pușkin” din Krasnodar

Biblioteca din Tihorețk este una dintre cele mai mari biblioteci raionale din ținutul Krasnodar. Distrusă în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, ea a fost complet refăcută în anul 1947 și are în prezent aproape 19.000 volume. Fondul de cărți conține operele clasicilor marxism-leninismului, cărți tehnice, agricole, de științe ale naturii, operele clasicilor ruși și literatura sovietică. Biblioteca are o secție de împrumut, o sală de lectură, o secție pentru copii și o bibliotecă-automobil pentru deservirea populației de la sate.

O atenție deosebită se acordă activității de îndrumare bibliografică, în organizarea căreia colectivul a obținut succese însemnate.

Biblioteca are un aparat de îndrumare bibliografică destul de mare. Din fondul de cărți au fost separate enciclopediile, dicționarele, manualele, listele de recomandare, indicatoarele, catalogul tip al bibliotecii raionale, colecția *Convoorbiri despre cărți* și alte materiale bibliografice. Toate acestea se află într-un dulap separat în sala de lectură și sunt aranjate după mărime și după conținut.

Secția bibliografică conține și fișierele întocmite de către bibliotecă. La început s-a întocmit un fișier general al articolelor din ziare și reviste. Biblioteca este abonată la fișele tipărite de către Palatul Unional al cărții pentru articole din reviste, *Colecția pentru bibliotecă de masă*. Aceasta ușurează completarea fișierului și totodată îmbunătățește calitatea lui. Fișele articolelor din ziare sunt completate de mână de către bibliotecari. Sunt afișate ziarele: *Pravda*, *Literaturnaia Gazeta*;

Ucitelskaia Gazeta, *Selskoie Hoziaistvo*, *Sovietskaia Kuban*, *Komsomoleț Kubanii* și *Leninskii Puti* (gazeta raională).

Fișele sunt aranjate după schema de clasificare a Palatului Unional al cărții. Se clasifică numai articolele din ziare, de asemenea după schema Palatului Unional al cărții.

Pentru a face legătura între catalogul sistematic și fișierul bibliografic general întocmit după sisteme diferite — se așează în fiecare secțiune a catalogului, fișe de trimitere la secțiunile respective ale fișierului și invers. Trimiterile se scriu pe fișe despărțitoare speciale, care se aranjează imediat după despărțitoarele catalogului sau ale fișierului. Astfel, de pildă, la secțiunea catalogului „63-agricultură” se pune următoarea trimitere „vezi de asemenea la fișierul bibliografic general, secțiunea XVII-agricultură”. Aceste trimiteri ajută pe cititori, atât la folosirea fișierului cit și a catalogului.

În afară de fișierul general al articolelor din ziare și reviste, biblioteca mai are fișiere tematice. Astfel pentru popularizarea materialelor în legătură cu hotărârile istorice ale Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al U.S. și al Sovietului Suprem al U.R.S.S., precum și ale hotărârilor C.C. al P.C.U.S. din septembrie, februarie, martie și iunie, biblioteca are un fișier tematic cu titlul: *Pentru victoria comunismului în țara noastră*.

Fișierul conține cărțile și articolele din ziare și reviste care tratează problemele dezvoltării tuturor ramurilor economiei precum și creșterea bunăstării culturale și materiale ale omului sovietic. Fișierul tematic cu titlul: *Studiază Kubanul cu-*

prinde fișele cărților și articolelor despre ținutul Krasnodar și raionul Tihorețk.

Materialele oglindite în fișier arată succesele economice și culturale ale ținutului; viața lui socială, condițiile geografice, istoria, cultura și arta ținutului. O atenție deosebită este acordată alegerii materialelor despre agricultură.

Acestea sînt principalele fișiere bibliografice de la biblioteca raională din Tihorețk. Pentru întocmirea precum și pentru completarea lor se depun multe eforturi, dar ele nu sînt zadarnice.

Fișierele bibliografice ajută la satisfacerea cerințelor celor mai variate ale cititorilor, și la popularizarea celor mai bune cărți precum și a articolelor celor mai importante din ziare și reviste.

În îndrumarea lecturii cititorilor bibliotecarii noștri aveau mai înainte greutăți limitîndu-se de cele mai multe ori la recomandarea de cărți, ei neavînd posibilitatea folosirii articolelor din ziare și reviste. În prezent, cu ajutorul fișierelor bibliografice aceste greutăți au fost înlăturate.

Din an în an crește numărul informărilor bibliografice. Astfel în 1951, la începutul acestei activități, au fost date 286 de informări, iar în cinci luni ale anului 1954 au fost date 445 de informări bibliografice.

Mulți cititori se adresează bibliotecii, cerîndu-i să le aleagă cărțile necesare într-un anumit domeniu. Astfel de pildă, zootehnicianul de la S.M.T. Tihorețk a rugat să i se recomande materialele pe următoarele teme: *Hrănirea animalelor*, *Munca mulgătoarei*, *O metodă avansată în creșterea animalelor de lapte și altele*. Cu ajutorul catalogului și al fișierului toate aceste cereri au fost satisfăcute.

Multe informări bibliografice au fost date celui mai vechi cititor al bibliotecii, făcătușul Tukanov. I s-au recomandat materiale pe temele *Prietenia veșnică dintre poporul sovietic și Republica Populară Chineză*, *Tehnica în al cincilea plan cincinal* și altele.

Tovarășa Petrova, chirurgul policlinicii raionale, a trebuit să țină conferința: *Apărarea sănătății în al cincilea plan cincinal*. Ea s-a adresat bibliotecii rugînd-o să-i recomande cărțile necesare. Cererea i-a fost satisfăcută cu ajutorul fișierului.

De un mare succes se bucură fișierul *Studiază Kubanul*. Învățători, elevi, activiști de partid și cei de la soviete cer să li se recomande ce materiale pot citi în legătură cu ținutul nostru. Astfel, cînd un membru al comitetului executiv raional al sovietului raional a trebuit să pregătească un referat despre sarcinile dezvoltării industriei de raion, el a găsit un material prețios cu ajutorul acestui fișier.

Se pot aduce multe exemple despre folosirea fișierelor bibliografice pentru satisfacerea cerințelor cititorilor.

Materialele bibliografice editate de biblioteca de stat „V. I. Lenin“, de biblioteca publică de stat „Salticov Scedrin“ precum și de biblioteca ținutală „A.S. Pușkin“, ajută mult la activitatea bibliografică. Pe baza acestor materiale, bibliotecarii amenajează expoziții de cărți, afișe de bibliotecă, întocmesc liste de recomandare și recomandă cărți la secția de împrumut.

O atenție deosebită se acordă organizării expunerilor bibliografice pe anumite teme, atât la bibliotecă, cit și la întreprinderi, S.M.T.-uri și instituții. Astfel, în cursul anului 1953 s-au ținut 47 expuneri la care au participat mai mult de 1800 de oameni. Expunerile se țin de obicei în anumite zile și ore, fiind anunțate din timp.

Expunerile cuprind teme de actualitate, date comemorative, și noutățile în domeniul științei și literaturii. La alegerea temei se ține seama de componența auditorului și de cererile cititorilor.

Una din secțiunile muncii bibliografice, o constituie informarea cititorilor asupra noilor cărți intrate în bibliotecă.

În sala de lectură este expus un panou cu titlul: *Cărțile noi intrate în bibliotecă*. Pe acest panou sînt montate niște suporturi în care se fixează fișele adnotate. La fiecare două săptămîni fișele sînt schimbate, expunîndu-se fișele cărților noi. Acest panou atrage atenția cititorilor și le dă posibilitatea să cunoască cele mai importante din cărțile noi intrate în bibliotecă.

Atunci cînd bibliotecarul își dă seama că materialele noi sosite în bibliotecă pot interesa în mod deosebit pe vreun cititor al bibliotecii, el i se adresează printr-o scrisoare în care-l anunță de sosirea acestor cărți.

Bibliotecarii învață pe cititori să se folosească de catalogul sistematic, de fișier, de listele de recomandare, de planurile de lectură și de alte materiale. În sala de lectură este expus un afiș cu titlul *Cum să folosim catalogul sistematic și fișierele*. În sala de lectură și la secția de împrumut sînt cutii cu inscripția *Materiale bibliografice în ajutorul cititorului* în care sînt aranjate în ordine sistematică listele de recomandare, convorbiri despre cărți și planuri de lectură.

Făcînd bilanțul activității bibliografice, se poate trage concluzia că ea a contribuit la o mai bună deservire a cititorilor, la intensificarea popularizării cărților de literatură politică, de știință agricolă și tehnice, la atragerea de noi cititori și la mărirea numărului de cărți împrumutate. Astfel, după organizarea activității bibliografice (anul 1951) numărul cititorilor a crescut în 1953 de la 3423 la 4425, iar numărul cărților împrumutate, de la 64.706 la 86.396.

După revista *Bibliotekar* nr. 1/1955

Două biblioteci, două rezultate

Biblioteca poate desfășura o muncă rodnică atunci când bibliotecarul este entuziasmat de munca sa, când el însuși luptă să-și ridice necontenit pregătirea profesională, politica și culturală, când știe să organizeze cu ajutorul diferitelor metode ale activității bibliotecare întreaga muncă a bibliotecii. Nu este însă mai puțin adevărat că, obținerea unor rezultate cât mai bune în munca cu cartea este condiționată și de sprijinul și ajutorul pe care bibliotecarul trebuie să-l primească din partea organelor tutelare.

Edificator pentru cele arătate mai sus este felul cum se desfășoară activitatea bibliotecilor întreprinderii textile „Moldova” și „Țesătura” din orașul Iași.

Amândouă bibliotecile au posibilități asemănătoare. Cu toate acestea, rezultatele obținute în munca de răspundere a cărții sînt diferite.

În timp ce biblioteca întreprinderii „Moldova” se bucură de o largă popularitate în rândurile muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor, reușind ca peste 60% din aceștia să fie cititori ai bibliotecii, la biblioteca întreprinderii „Țesătura” numărul cititorilor este foarte redus.

Care sînt cauzele care au dus la rezultate atât de diferite în munca celor două biblioteci? În primul rînd, atitudinea diferită a bibliotecarilor față de munca încredințată. Pe cînd, bibliotecara întreprinderii „Moldova” a depus eforturi susținute pentru a atrage spre carte tot mai mulți muncitori, tehnicieni și funcționari, bibliotecara întreprinderii „Țesătura” a neglijat aproape în întregime îndeplinirea sarcinilor ce-i reveneau. Dar să lăsăm mai bine să vorbească faptele.

La stația de radioficare a întreprinderii „Moldova” se fac regulat prezentări de cărți, iar în întreprinderi există numeroase panouri cu coperte false, care informează muncitorii, tehnicienii și funcționarii asupra cărților noi sosite în bibliotecă.

Nu același lucru se întîmplă la biblioteca întreprinderii „Țesătura” unde popularizarea cărților lasă mult de dorit. Bibliotecara nu a întreprins nimic pentru a aduce la cunoștința muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor cărțile cuprinse în fondul ei, sau cele noi achiziționate. Și posibilități existau, întocmai ca și la biblioteca întreprinderii „Moldova”. Trebuie însă ca bibliotecara să dea atenția cuvenită muncii de popularizare a cărții.

Bună deservire a cititorilor, satisfacerea cerințelor lor, a constituit un obiectiv de seamă în munca bibliotecare a întreprinderii „Moldova”. Aranjarea fondului de cărți pe probleme, conform clasificării zecimale, cunoașterea lui temeinică, a permis bibliotecarei să realizeze o deservire rapidă a cititorilor. Iar atunci cînd unele cărți cerute nu se găseau în rafturi, cititorii nu plecau nemulțumiți, căci bibliotecara știa să le recomande alte cărți cu conținutul asemănător. Așa, de pildă, tov. Filofteia Constantinescu se interesa mult de cărțile oglindind diferite aspecte ale luptei popoarelor pentru pace. Cîrînd de la bibliotecă *Al nouălea val* de Ilya Ehrenburg, carte care fusese împrumutată altui cititor, bibliotecara a stat de vorbă cu ea și i-a recomandat să citească romanul *Teheran* de G. Sevunț, care înfățișează lupta pentru pace a poporului iranian și demască mașinațiunile imperialiștilor americani.

O situație cu totul diferită se constată la biblioteca întreprinderii „Țesătura”. Cititorii sînt nemulțumiți de faptul că bibliotecara nu respectă întocmai orele de împrumut, din care cauză sînt nevoiți să bată drumul de nemulțumiri ori pînă o găsesc pe bibliotecară pentru a lua cărți noi sau spre a restitui cele citite. În general, bibliotecara se rezumă la operația de înregistrare a cărților împrumutate sau să anunțe pe cititori atunci cînd îi lipsesc cărțile cerute de ei. Despre munca de îndrumare a cititorilor

nici vorbă nu poate fi, căci bibliotecara nu cunoaște fondul de cărți al bibliotecii.

În mare măsură succesele dobândite de biblioteca întreprinderii „Moldova” se datoresc bunei organizări și funcționării a bibliotecilor mobile, înființate aproape mai în toate secțiile. Apreciind rolul bibliotecilor mobile în răspîndirea cărții, bibliotecara întreprinderii s-a interesat îndeaproape de instruirea responsabililor bibliotecilor mobile, de îmbunătățirea regulată a acestora cu cărți noi.

Pe lângă munca de agitație de la om la om și informarea regulată a muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor din secții asupra cărților noi sosite, responsabilii bibliotecii mobile au întocmit, la sugestia bibliotecarei întreprinderii, și o gazetă de perete intitulată „Glasul bibliotecii”. De pildă, gazeta de perete a bibliotecii mobile de la secția mașinabază publică darea de seamă pe care o face responsabilul acestei bibliotecii mobile. Din această dare de seamă, aflăm că în cursul lunii decembrie au împrumutat cărți un număr de 94 de muncitori dintre care au fost 9 noi înscriși. Ca cititori frunțași sînt evidențiați tov. Airinii Elena, Chirilă Natalia, Covaliu Iancu ș.a. Într-un alt articol al gazetei de perete tov. Șmilovici Mina, Moise Paulina, sînt rugați ca și ei să urmeze exemplul cititorilor frunțași și să împrumute cărți de la bibliotecă. Iar alături de aceste articole se găsește recenzia cărții *Stepan Razin* de St. Zlobin, recent intrată în bibliotecă.

Astfel întocmite, gazetele de perete ale bibliotecilor mobile au contribuit la atragerea de noi cititori. Sînt numeroase cazuri cînd tovarășii criticați că nu citeau cărți ca Paraschiv Ioana, Chihaiu Elena ș.a. și-au revizuit atitudinea, devenind cititori frunțași ai bibliotecii.

Cum funcționează însă bibliotecile mobile la întreprinderea „Țesătura”? Activitatea lor are un vădit caracter formal. Nefiind deloc controlați și ajutați de bibliotecară, responsabilii bibliotecilor mobile nu desfășoară nici un fel de muncă de popularizare în secțiile respective. În ultimele luni, biblioteca mobilă a secției țesătorie a avut doar cîțiva cititori. O situație asemănătoare se prezintă și la biblioteca mobilă a secției filatură. Lipsa de grijă a bibliotecarei întreprinderii „Țesătura” pentru bibliotecile mobile se vede și din faptul că fondul lor de cărți nu a fost de mult îmbunătățit. În perioada martie-decembrie a anului

trecut, bibliotecile mobile ale secțiilor țesătorie și filatură nu au fost deloc aprovizionate cu cărți noi.

Buna păstrare a fondului de cărți a fost tot timpul în atenția bibliotecarei întreprinderii „Moldova”. În urma muncii de lămurire a cititorilor, prin urmărirea permanentă a celor care nu aduc la timpul cuvenit cărțile împrumutate, pierderile de cărți sînt foarte reduse. În schimb, la biblioteca întreprinderii „Țesătura” datorită neglijenței bibliotecarei față de această problemă importantă, un mare număr de cărți împrumutate încă din anii trecuți nu au fost încă restituite.

Situația existentă la cele două biblioteci reflectează însă în mare măsură și atitudinea diferită față de munca cu cartea a comitetelor de întreprindere respective.

Pentru comitetul de întreprindere de la „Moldova” munca cu cartea a constituit o preocupare permanentă. El a analizat periodic activitatea bibliotecii, ajutînd-o pe bibliotecară la îmbunătățirea continuă a muncii. Pentru stimulare, bibliotecara a fost evidențiată de ne-numărate ori cu ocazia dărilor de seamă făcute în fața sindicaliștilor din întreprindere. Iar pentru anul în curs în vederea asigurării unor condiții cit mai bune de lectură în cadrul colțului roșu, comitetul de întreprindere și-a fixat în plan colecționarea unor mese și scaune.

La „Țesătura” deși comitetul de întreprindere cunoaște activitatea nesatisfăcătoare desfășurată de bibliotecă, el nu a luat nicio măsură nici în ceea ce privește îndrumarea acesteia spre o activitate mai vie, nici pentru remedierea lipsurilor ce înținează răspîndirea cărții. Ba mai mult, ei însuși creează greutăți în buna desfășurare a muncii cu cartea, încredințînd bibliotecarei și alte sarcini.

Toate acestea dovedesc că obținerea unor rezultate bune în munca cu cartea este legată nu numai de posibilitățile de care dispune biblioteca, ci și de felul cum își duce munca bibliotecarul, de metodele pe care le aplică în popularizarea cărților și atragerea de cititori și mai ales de controlul și îndrumarea pe care biblioteca le primește din partea organelor tutelare.

Luînd exemplul din activitatea bibliotecii de la întreprinderea „Moldova” și învățînd din lipsurile bibliotecii de la „Țesătura”, bibliotecarii sindicali și comitetele de întreprindere trebuie să acorde mai multă atenție bunei desfășurări a muncii cu cartea.

Biblioteca pentru copii

Pentru titlul de „cel mai bun povestitor“

FARKAȘ LADISLAU
responsabilul secției de copii a
bibliotecii centrale regionale Arad

De la înființarea sa, secția noastră s-a preocupat de a folosi metode cât mai variate pentru a dezvolta dragostea pentru citit și dorința de a cunoaște a cititorilor copii. Astfel am folosit pe o scară largă lecturile în colectiv, cercurile de citit, recenziile, consfăturile cu cititorii, seriile de basme.

În același scop am inițiat organizarea unui concurs de buni povestitori, la care să aibă posibilitatea să participe un număr cât mai mare de copii, pionieri și școlari din orașul nostru, care nu depășesc vârsta de 13 ani. Pentru concurs, participanții și-au putut alege un basm pe care l-au povestit în fața comisiei de concurs și care a durat cca. 10-15 minute. Concursul s-a desfășurat în limbile română, maghiară și germană, având trei faze: faza pe clase, faza pe școală și faza finală. Școlile evidențiate pentru buna organizare și numărul mare de participanți la concurs au primit drapеле de școli fruntașe, iar primii clasai dintre participanți au primit cărți, abonamente gratuite la cinematografe, la teatrul de păpuși, precum și diplome.

Pentru o bună desfășurare a acestui concurs am cerut sprijinul organelor locale de partid, a instituțiilor culturale și a organizațiilor de masă, de la care am primit un ajutor concret, concursul putând să se desfășoare în condițiile cele mai bune.

Pentru coordonarea întregului concurs, s-a constituit o comisie centrală formată din activiști culturali, învățători, profesori și reprezentanți ai organizațiilor U.T.M., iar pentru urmărirea desfășurării concursului s-au organizat comisii pe școli și pe clase.

PREGATIREA CONCURSULUI

Perioada între 15 noiembrie-6 decembrie 1954, a fost perioada de pregătire a con-

cursului, în care s-a dat o deosebită importanță popularizării acestuia și alegerii cărților de basme, care trebuiau citite de copii. S-a constituit și comisia centrală care a studiat și aprobat planul de acțiune al concursului, întocmit de secția noastră. S-au tipărit 250 de afișe de popularizare și 500 de invitații. Afișele au fost expuse la instituțiile și școlile din oraș, iar invitațiile răspândite în rîndul celor mai buni cititori ai bibliotecii, de către un colectiv voluntar. Ne-am preocupat de asemenea să completăm fondul cu cărțile de basme necesare, pe care le-am difuzat în rîndul cititorilor. În colaborare cu C.L.D.C. am confecționat panouri mari de cărți, pe care le-am expus în oraș, iar în vitrinele librărilor au fost expuse cărțile recomandate de noi, în acest scop.

La mobilizarea copiilor cel mai important rol l-a avut Secțiunea de învățămînt a Sfatului popular orășenesc, care a format comisii pe școală și pe clasă, difuzînd materialul de popularizare și regulamentul concursului, tipărit de bibliotecă. Profesorii și învățătorii, înțelegînd importanța acestei acțiuni, a răspuns chemării noastre, participînd la mobilizarea și antrenarea școlărilor romini, maghiari, germani și sirbi, de a participa la concurs.

Pregătiri intense a făcut și Palatul pionierilor, care a pregătît, în cercurile literare și în camera de povești, pe copiii ce urmau să participe la concurs. Cercul de tipografie a Palatului pionierilor a tipărit buletinele de vot pentru faza finală.

În această perioadă un ajutor prețios l-au dat ziarele locale „Flacăra Roșie” și „Vörös Lobog”, care au publicat articole în legătură cu concursul.

Secția noastră a organizat expoziții de cărți, în cadrul cărora s-au purtat discuții cu cititorii copii.

Secția de copii a bibliotecii regionale Arad

FAZA PE CLASE A CONCURSULUI

Potrivit regulamentului concursului, acesta s-a desfășurat în trei faze: faza pe clase, faza pe școli și faza finală. Impărțirea pe faze a avut ca scop organizarea a cit mai multe manifestări de masă cu cartea de basme și promovarea celor mai talentați povestitori din rîndul cititorilor copii.

Faza pe clase s-a desfășurat între 7-14 decembrie 1954. Copiii înscriși la această fază s-au prezentat în fața comisiei de clasă formată din dirigintele clasei, un învățător și instructorul de pionieri. Concurenții au fost pregătiți înainte de secția de copii și Palatul pionierilor, sau în cercurile de prieteni ai cărții, comisia avînd rolul de a analiza felul cum au fost pregătiți copiii, luînd în considerație basmul ales.

Din datele centralizate ale acestei faze a reieșit că la concurs au participat inițial 1200 de copii din 53 de școli, elementare și medii. În general copiii s-au prezentat cu povestiri alese de noi și în unele cazuri preferate de ei. Aceasta ne-a fost o indicație în ceea ce privește orientarea pentru cumpărarea de noi cărți de povești. În această fază s-au evidențiat pionieri ca Radu Dorina, Micu Ioana, Puskel Petru, Laurențiu Gh. și alții.

DESFĂȘURAREA PE ȘCOLI A CONCURSULUI

La faza pe școli, care s-a desfășurat între 15-21 decembrie 1954, au participat 210 copii, selecționați din faza pe clasă. Faza pe școală s-a organizat într-un cadru festiv și au asistat aproape toți copiii din toate școlile participante la concurs, care au dorit să-și asculte reprezentanții lor.

Mulți copii au venit cu inițiative noi și frumoase pentru a da un cadru cit mai atrăgător desfășurării acestei faze.

Astfel, la școala medie Nr. 1 și 2 s-a instalat un foc de tabără în jurul căruia micuții povestitori au spus basmul ales. Comisiile de școli s-au preocupat să facă o pregătire calitativă a participanților la concurs, ceea ce a dat un conținut mai bogat desfășurării acestei faze.

REZULTATELE CONCURSULUI

În zilele de 26-27 și 28 decembrie 1954, s-a desfășurat faza finală a concursului în sala festivă a Palatului pionierilor. Cei 47 de concurenți au fost repartizați în patru grupe de cite 10-13 copii. În jurul unui foc de tabără povestitorii și-au spus pe rînd basmele alese; pentru a cunoaște părerea spectatorilor asupra felului cum povestesc concurenții, s-au distribuit în sală buletine de vot, pe care copiii au notat numele povestitorului care a povestit mai frumos și basmul care i-a plăcut mai mult.

Concursul a scos la iveală o serie de copii talentați ca de exemplu David Mariana, în vîrstă de 8 ani, Roma Rodica, Moldovszki Angela, elevă în clasa I-a care au povestit cu mult farmec și într-un limbaj viu și colorat, întîmplările din poveștile citite. După concurs au fost premiați o serie de povestitori, care au primit premii, diplome, abonamente la cinematograful și la teatrul de păpuși.

Concursul de basme, organizat de secția noastră de copii și-a atins în mare măsură scopul propus, bucurîndu-se de un frumos succes. În cadrul acestui concurs s-au organizat peste 200 manifestări de masă cu cartea, s-au popularizat cărți de basme, din care copiii au îndrăgit figurile lui Dănilă Prepeleac, Ivanușca, Cătălin, Pășkuj, Ilor și a altora. Popularizarea cărților de basme a contribuit la cunoașterea frumuseții lor, copiii însușindu-și morala sănătoasă ce se desprinde din conținutul acestor cărți, care le va ajuta și influența în viața și faptele lor.

Biblioteci din **REPUBLICA POPULARĂ UNGARIA**

I. AVRAMESCU

Munca cu cartea constituie astăzi în Republica Populară Ungară una din problemele principale ale muncii culturale de masă și se bucură de grija și atenția deosebită a partidului și guvernului. An de an, se creează condiții materiale tot mai bune pentru desfășurarea activității bibliotecii, se lărgeste rețeaua de biblioteci la sate, sporesc fondurile pentru aprovizionarea cu cărți, se creează condiții pentru calificarea cadrelor. În Republica Populară Ungară funcționează astăzi o vastă rețea de biblioteci de masă care, îmbinând armonios experiența marilor biblioteci cu veche tradiție din țară, cu bogata experiență sovietică din acest domeniu de activitate, își duc cu succes munca de răspundere în masă a culturii sub îndrumarea Ministerului Culturii Poporului prin Direcția Bibliotecilor. Bibliotecile din rețeaua Ministerului Culturii, funcționează într-un sistem organizatoric bine încheiat în fruntea cărora stă Biblioteca Națională Széchenyi.

Prin bogata ei activitate, această bibliotecă constituie unul dintre primele centre culturale ale țării vecine și prietene. Ea îndrumază din punct de vedere metodic și științific bibliotecile de toate categoriile din Republică.

Inițiată în anul 1802, ca o reacție pe plan cultural împotriva dominației habsburgice, care dacă n-a putut opri crearea ei, a împiedicat-o de a deveni bibliotecă națională, biblioteca Széchenyi a fost timp de 40 ani lipsită de ajutorul statului, fapt care i-a frânat puternic dezvoltarea. Ea intră în bugetul statului abia în anul 1848. Până după eliberarea poporului maghiar de sub robia capitalistă, deci aproape 100 de ani, activitatea ei s-a redus mai mult la culegerea a tot ce se tipărea. În acest timp, mijloacele financiare ale bibliotecii fiind foarte mo-

deste, o serie întreagă de lucrări științifice de valoare nu au putut intra în bibliotecă. După eliberarea țării de sub jugul fascist, această situație s-a schimbat complet, statul punând la dispoziția bibliotecii fondurile necesare dezvoltării activității sale și achiziționării de cărți. În 1952, pe baza unei Hotărâri a Consiliului de Miniștri, biblioteca Széchenyi devine Biblioteca Națională, avind ca sarcini: îndrumarea metodică și științifică a activității tuturor bibliotecilor; coordonarea activității bibliografice pe întreaga țară; reglementarea schimbului și împrumutului internațional de cărți; întocmirea bibliografiei naționale a Ungariei; trierea, prelucrarea și repartizarea întregului fond de cărți naționalizat după eliberarea țării; centralizarea depozitelor legale din întreaga țară, organizarea de cursuri pentru creșterea cadrelor, etc. În cadrul bibliotecii funcționează 17 secții: secretariat, secția metodică, secția de împrumut, serviciul bibliografic, completarea fondului de cărți, cataloage, periodice, colecții speciale și altele.

Bogată și vie este activitatea secției metodice care constă în munca de îndrumare metodică propriu zisă și în munca de documentare. Prin secția metodică, Biblioteca Széchenyi ajută și îndrumază bibliotecile de masă: în organizarea cataloagelor — pentru care un colectiv se deplasează în fiecare regiune și lucrează efectiv împreună cu colectivul bibliotecii respective la alcătuirea cataloagelor; popularizează cele mai bune metode de muncă cu cartea și pentru atragerea de noi cititori; dă consultații metodice tuturor categoriilor de biblioteci; editează materiale, broșuri de tehnică bibliotecară: elaborează scrisori metodice care cuprind îndrumări tehnice și teme de actualitate; ține seminarii lunare cu

Sala de cataloage a bibliotecii Szabo Ervin

bibliotecarii; culege, studiază și generalizează experiența bibliotecilor fruntașe.

Colectivul de documentare primește și clasifică pe probleme tot materialul de biblioteconomie și bibliografie ce sosește din țară și străinătate. După necesitățile muncii, unele din materiale sînt traduse parțial, altele în întregime, fiind apor-puse la îndemina bibliotecarilor. Pentru o cît mai temeinică documentare, secția metodică și-a creat o frumoasă și bogată bibliotecă auxiliară, care înainte de eliberare avea 2000 de volume, ajungînd astăzi la 24.000, printre care unele deosebit de valoroase din domeniile biblioteconomiei și bibliografiei, dintre care notăm: *Bibliografia scriitorilor maghiari*, în 14 volume: *Bibliografia națională, Szabo Karoly 1531-1711 și Patrik Geza 1886-1900*; *Bibliografia istorică 1825-1867* care cuprinde cărți politice, de știință, literatură, artă, chiar și articole care au apărut în toate țările în legătură cu Ungaria.

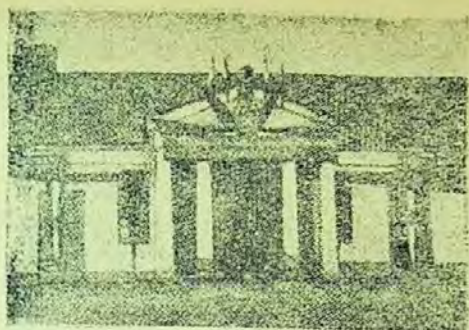
Un rol deosebit de important în cadrul bibliotecii Széchenyi îl are serviciul bibliografic, care coordonează activitatea bibliografică pe întreaga țară. Acest serviciu participă și are cuvînt hotărîtor la întocmirea planului general al bibliografiei de

recomandare din Republica Populară Ungară și controlează bibliografiile întocmite de celelalte biblioteci. În afară de această muncă de coordonare, el desfășoară o activitate bibliografică proprie, deosebit de importantă. În prezent serviciul bibliografic lucrează la întocmirea bibliografiei retrospective pe anii 1921-1935, a bibliografiei de recomandare cu caracter istoric și literar și a catalogului general al bibliotecii. Biblioteca redactează și editează *Buletinul cărții* care se tipărește odată pe lună și *Buletinul presei*, care se trimite bibliotecilor din țară și străinătate.

Republica Populară Ungară face un intens schimb internațional prin secția creată în acest scop în cadrul bibliotecii Széchenyi. O mare dezvoltare a luat în ultimii ani schimbul de cărți între Republica Populară Ungară pe de o parte și Uniunea Sovietică și țările de democrație populară pe de altă parte. În urma publicării rezoluțiilor Consiliului Mondial al Păcii cu privire la legăturile culturale între popoare în scopul slăbirii încordării în relațiile internaționale și pentru apărarea păcii, Republica Populară Ungară a intensificat mult în ultimul timp schimbul cu toate țările.

Prin organizarea și munca pe care o desfășoară, biblioteca Széchenyi constituie un exemplu pentru toate bibliotecile din Republica Populară Ungară.

După eliberarea țării de sub jugul fascist și preluarea puterii de către clasa muncitoare, partidul celor ce muncesc și guvernul Republicii Populare Ungare au acordat o deosebită atenție reorganizării bibliotecilor existente precum și înființării de noi biblioteci care să satisfacă cerințele culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii.

Clădirea bibliotecii din Maracsonyd

Astăzi o vastă rețea de biblioteci de masă acoperă întregul teritoriu al Republicii Populare Ungare. Numai rețeaua de biblioteci de masă a Ministerului Culturii Poporului numără 3200 de unități.

În viața culturală a capitalei Republicii Populare Ungare, un rol deosebit de însemnat joacă biblioteca Szabó Ervin, care numără peste 50 de ani de existență. Această bibliotecă a început cu 6 filiale pentru ca astăzi să aibă 42, totalizând aproximativ 700.000 de volume. O preocupare serioasă o constituie pentru bibliotecă Szabó Ervin îndrumarea acestor 42 biblioteci filiale. Ele sînt ajutate în organizarea muncii tehnice și în propaganda cărții, în generalizarea experiențelor înaintate, în completarea fondului de cărți, în calificarea cadrelor, în organizarea schimbului interbibliotecar, etc. Biblioteca Szabó Ervin desfășoară o intensă și frumoasă activitate bibliografică. Serviciul bibliografic al acestei biblioteci este cel mai mare din toată țara. El are un plan de trei ani pentru întocmirea de bibliografii în legătură cu monografia orașului Budapesta. Această bibliografie se întocmește în vederea unei mari lucrări în 7 volume, pe care o va edita Academia R.P.U. și care se va intitula *Istoria Budapestei*. Biblioteca posedă un bogat fond documentar de 36.000 volume, în legătură cu istoria orașului. Secția bibliografică urmărește împreună cu secția metodică folosirea bibliografiilor în bibliotecile filiale. O deosebită atenție acordă biblioteca popularizării și difuzării cărților în rândurile tineretului.

Rețeaua bibliotecilor Ministerului Culturii Poporului mai cuprinde bibliotecile

județene din cele 19 județe ale țării, bibliotecile de plasă și satești. În afară de acestea mai funcționează 14 biblioteci orașenești în orașele nereședință de plasă care sînt direct de bibliotecile județene respective. Bibliotecile județene au un fond de cărți fix care variază între 20.000-30.000 volume și un fond mobil care se ridică uneori pînă la 100.000 volume, a cărui evidență e ținută separat și care e destinat numai organizării bibliotecilor mobile. Achiziționarea cu cărți atît a bibliotecilor județene cit și a celor de plasă se face direct de la colecturile din Budapesta. În cele mai multe din aceste biblioteci se duce o vie activitate. Astfel *Biblioteca Județeană din Bekescsaba* duce o intensă activitate de popularizare a cărților folosind ca metode de muncă agitația vizuală, îndrumarea cititorilor, etc. Biblioteca are peste 5000 cititori înscriși. Ea posedă un fond bogat de cărți rare care cuprinde numeroase capodopere ale literaturii maghiare și străine. Biblioteca a înființat un registru la îndemina cititorilor, unde ei își exprimă dorința și să se procure anumite cărți care nu se află în fondul bibliotecii, în legătură cu diferite probleme literare sau prin care fac anumite critici asupra felului cum lucrează bibliotecarii. Un bibliotecar special însărcinat răspunde foarte ope-

Bibliotecara căminului cultural din comuna Lengyel, județul Tolna

rativ, în scris, în același registru. Biblioteca folosește diferite metode atractive pentru atragerea tineretului, organizând rebusuri literare, ghicitori, etc.

Biblioteca a organizat o frumoasă colecție monografică cuprinzând tipăriturile care vorbesc despre orașul Bekescsaba sau care s-au tipărit în acest oraș.

De altfel majoritatea bibliotecilor județene se preocupă îndeaproape pentru a-și creia colecții de tipărituri privind județul respectiv sau tipărite acolo.

Biblioteca ține o evidență a celor mai buni cititori.

Biblioteca județeană din Eger, vechi oraș istoric — dă un sprijin serios activității bibliotecilor sătești din sectorul socialist prin organizarea de biblioteci mobile, cercuri de citit, etc. și se preocupă temeinic de popularizarea cărților agrotehnice prin presă locală, expoziții, conferințe, etc. Demnă de relevat este activitatea bibliografică a acestei biblioteci. În cadrul acestei activități se întocmește acum un catalog tematic al articolelor apărut în *Lupta de clasă* care va fi un prețios ajutor pentru cei care studiază în diferitele forme ale învățământului politic.

Biblioteca editează pentru stimularea muncii cu cartea în rindurile tineretului o foaie: „Bibliotecarul tânăr din Eger”.

Biblioteca Județeană din Miskolc — mare centru industrial — are un fond de cărți fix și mobil de peste 100.000 volume.

Biblioteca are un catalog sistematic și alfabetic. Se ocupă îndeaproape de îndrumarea bibliotecilor din județ prin deplasări pe teren, scrisori metodice, având organizată o foarte bună evidență a activității lor. Angajamentele bibliotecilor în concurs sînt urmărite îndeaproape. Secția de tineret popularizează pe cei mai buni cititori tineri și organizează diferite concursuri pentru ei. Astfel a fost organizat un concurs pentru cercetarea monografiei orașului. Copiii trebuie să întocmească un album, în care prin desene și scris să prezinte istoria orașului.

Bibliotecile sătești desfășoară de asemenea o bogată și intensă activitate pentru ridicarea nivelului ideologic și cultural al țăranilor muncitori și în sprijinul transformării socialiste a agriculturii. Bibliotecile din *Doboz*, *Békés*, *Karácsony* și *Tiszanán* ca să nu dăm decît cîteva exemple, au fonduri de cărți bine organizate, cu evidență precisă, organizează temeinic acțiuni de popularizare a cărților, duc muncă de îndrumare a cititorilor, orga-

nizînd consfătuiri, conferințe, expoziții agrotehnice. Numărul mare de cititori ai acestor biblioteci, — la biblioteca sătească din *Karácsony* — sînt 1020 cititori înscriși — este mărirea unei activități rodnice. Această bibliotecă are o vitrină permanentă în care a expus cărți pe diferite teme, ca de exemplu: *Ce să citească țăranimea muncitoare*. Bibliotecile din aceste sate au devenit adevărate centre de cultură pentru țăranii muncitori. Bibliotecarii își duc munca, pătrunși de răspunderea pe care o au, care-i fac să pună multă trudă de inimă pentru a obține cele mai bune rezultate.

Aceste rezultate, care se văd pretutindeni, sînt rezultatul grijii pe care statul democrat-popular maghiar o acordă creșterii cadrelor de activiști culturali. Aproape toți bibliotecarii șefi ai bibliotecilor județene sînt absolvenți ai facultății de filologie, secția limba și literatura maghiară și biblioteconomie sau ai Institutului pedagogic, cu aceeași specialitate. Bibliotecile județene și de plasă organizează regulat cursuri de calificare pentru bibliotecari. Statul acordă o deosebită grijă stimulării muncii bibliotecarilor prin premii și distincții. Astfel bibliotecarul șef al *bibliotecii județene Bekescsaba* a fost distins cu premiul *Kossuth*, peste 50 de bibliotecari au primit Medalia de Stat, 3 specialiști de la *Biblioteca Națională Széchényi* și unul de la *Institutul tehnic* au primit ordine și medalii. Presa popularizează cu regularitate pe bibliotecarii cei mai buni și metodele lor de muncă, ceea ce contribuie nu numai la generalizarea acestora, dar și la stimularea muncii bibliotecarilor.

Urmînd exemplul bibliotecarilor sovietici, bibliotecarii din Republica Populară Ungară aduc un aport prețios în opera de culturalizare a maselor de oameni ai muncii de la orașe și sate.

Reprezentanți ai culturii noi, socialiste, pusă în slujba progresului și a înfrățirii între popoare, ei aduc o contribuție însemnată la mobilizarea maselor de oameni ai muncii din Republica Populară Ungară la lupta pentru pace.

Vizitele reciproce de delegați în cadrul acordurilor culturale constituie un minunat prilej pentru a ne cunoaște mai bine realizările pe tărîm cultural, contribuind astfel la o mai strînsă colaborare și încheiere a prieteniei dintre țările noastre, care luptă pentru asigurarea păcii, pentru construirea socialismului, în cadrul uriașului și invincibilului front al păcii, în frunte cu Marea Uniune Sovietică.

Inregistrarea cititorilor în bibliotecile de masă

Justa înregistrare a cititorilor constituie una din laturile cele mai importante ale activității bibliotecii. O bună evidență a numărului de cititori și a componenței lor sociale, oferă posibilitatea completării fondului de cărți după necesitățile categoriilor de cititori pe care biblioteca li deservește, și ușurează totodată organizarea manifestărilor de masă. De asemenea, pe baza cunoașterii acestor date se pot studia cauzele care au făcut ca numărul cititorilor să crească sau să descrească într-o anumită perioadă și să se ia măsurile necesare.

Pentru oglindirea exactă a numărului și componenței cititorilor, bibliotecile de masă se vor servi de următoarele forme de evidență pentru înregistrarea cititorilor: a) *registru* cititorilor; b) *fișa cititorului*; și c) *caietul de evidență zilnică a activității bibliotecii*.

a) Când se prezintă la bibliotecă un cititor nou, el trebuie înscris în *registru* cititorilor care are următoarele rubrici: *nr. curent* (în care se trece numărul de ordine al cititorului) adică al cîtelea cititor înscris în bibliotecă este; *data înscrierii* (unde trecem ziua, luna și anul); *numele și pronumele*; *adresa*; *ocupafia*; *instituția sau întreprinderea* unde lucrează; *vîrsta*, *studiile*, precum și *nr. buletinului de identitate*.

Să presupunem că în ziua de 17. I. 1955 s-a prezentat un nou cititor la bibliotecă. Vom proceda în felul următor: Dacă în *registru* cititorilor, la rubrica *numărul curent*, ultimul număr înscris este de exemplu 85 vom trece în continuare numărul 86 ceea ce înseamnă că acest nou cititor este al 86-lea cititor al bibliotecii. Celelalte date le completăm după cum arată modelul de mai jos.

REGISTRUL CITITORILOR

Nr. curent	Data înscrierii	Numele și Pronumele	A d r e s a	Ocu pața	Instituția sau întreprinderea unde lucrează	Vîrsta	Studiile	Nr. buletinului de identitate și organul emitent	Observații
84	16.I. 1955	Antonescu Fiorina	Str. Arcului nr. 2	Studentă	Facultatea de filologie	22	2 ani facultate	64894 C. M. C.	
85	16.I. 1955	Mirescu Ștefan	Str. Latină nr. 3	elev	Școala medie de 10 ani	16	9 clase medii	45287 Circa de miliție 2	
86	17 I. 1955	Ionescu Ion	b-dul Republicii 20	funcționar	I. T. B.	26	I.S.E.P	2239 C.M.C.	

b) A doua operație în legătură cu înregistrarea cititorului este completarea fișei acestuia.

Fișa are mărimea de 11x14 cm. și cuprinde 4 pagini. Pe prima pagină a fișei se trec aceleași date ca cele din *registru*

de înscriere, inclusiv numărul de ordine al cititorului, care este același cu cel înregistrat la rubrica nr. curent din registrul cititorilor. Numărul de ordine rămâne neschimbat până la sfârșitul anului și nu poate fi atribuit altui cititor.

Pagina a doua și a treia a fișei sînt destinate datelor privitoare la împrumuturile de cărți, iar pagina a 4-a este rezervată însemnărilor pe care le face bibliotecarul, în legătură cu îndrumarea lecturii cititorului, etc.

După completarea fișei, cititorul o iscălește, confirmînd astfel că a luat cunoștință de regulamentul bibliotecii pe care bibliotecarul are datoria să i-l a ducă la cunoștință.

c) Pentru a avea însă zilnic, evidența cititorilor noi veniți la bibliotecă, nu sînt suficiente numai înscrierea lor în registrul cititorilor și întocmirea fișei cititorilor, ci trebuie să completăm și *caietul de evidență zilnică a activității bibliotecii*.

Caietul de evidență zilnică a bibliotecii se compune din trei părți: partea I-a intitulată *Evidența cititorilor și a frecvenței*, partea a II-a *Evidența cărților, broșurilor și revistelor eliberate în cursul lunii* și partea a III-a *Evidența mînistărilor de masă cu cititorii*.

Prima parte din caiet cuprinde următoarele rubrici: *înscriși pînă la începutul lunii*; *zilele lunii*; *totalul cititorilor înscriși*; dintre aceștia în care sînt incluse subrubricile: *muncitori, țărani muncitori, tehnicieni și funcționari, elevi, studenți, alții, după vîrstă, după sex*. Penultima rubrică este *Frecvența zilnică*, iar ultima *Observații*. La rubrica *Totalul cititorilor înscriși*, vom înregistra zilnic numărul cititorilor noi înscriși.

Prin cititor nou, înțelegem orice persoană care a venit pentru prima oară la bibliotecă să împrumute o carte și pentru care facem formele de înregistrare, în registrul cititorilor, pe fișă și în caietul de evidență zilnică.

Sînt cazuri, cînd evidența cititorilor prezentată de unele biblioteci nu corespunde realității. Aceasta se întîmplă pentru că unii bibliotecari consideră drept cititor nou, cititorii care vine de mai multe ori în cursul unei săptămîni sau luni să împrumute cărți de la bibliotecă sau să citească în sala de lectură. Dar înregistrarea numărului de cititori care vin să împrumute într-o zi cărți de la bibliotecă constituie evidența zilnică a frecvenței cititorilor, care se trece tot în partea I-a a caietului de evidență zilnică a activității bibliotecii la rubrica: *Frecvența zilnică*. Pentru a nu confunda operațiile de înregistrare a noilor cititori, cu frecvența, este bine ca bibliotecarii să aibă la îndemînă 2 dosare sau mape. Într-un dosar va pune fișele nou întoc-

mite (ceea ce reprezintă numărul cititorilor noi înscriși) iar în celălalt va păstra fișele cititorilor care au venit să împrumute cărți și buletinele de cerere. În fiecare seară, după închiderea bibliotecii, bibliotecarul va completa caietul de evidență zilnică, știind că în calcularea frecvenței, se includ și cititorii noi înscriși.

La începutul fiecărei luni se trece, în primul rînd liber din capul rubricii *Înscriși pînă la începutul lunii* numărul total al cititorilor înscriși pînă atunci la bibliotecă. În luna ianuarie, cînd se face din nou înscrierea tuturor cititorilor, la această rubrică nu vom trece nici o cifră.

În rubricile ce urmează: *muncitori, țărani muncitori, tehnicieni și funcționari, elevi, alții, după vîrstă, după sex*, se trec datele corespunzătoare luate din fișele cititorilor noi înscriși, date care trebuie să reflecte componența cititorilor.

La sfîrșitul fiecărei luni, după ce întreaga foaie a fost completată, se face totalizarea numărului cititorilor înscriși în cursul lunii respective, totalul trecîndu-se la rubrica *Înscriși în cursul lunii*. În același timp se calculează numărul cititorilor retrași în cursul lunii și rezultatul cifric se trece la rubrica *Retrași în cursul lunii*. Totalul cititorilor rămași la sfîrșitul lunii se obține adunînd numărul celor înscriși cu numărul trecut la rubrica *Înscriși pînă la începutul lunii*, din care scădem pe cei care s-au retras.

Completînd caietul de evidență zilnică a activității bibliotecii, vedem că în fața bibliotecarilor se ridică o nouă problemă, și anume cea a cititorilor retrași. Pentru a cunoaște numărul real al cititorilor, este necesar ca după primul trimestru să se facă controlul lunar al fișelor cititorilor, înlăturîndu-se acelea pe care nu s-a mai trecut timp de trei luni nici un împrumut de cărți, urmînd să considerăm pe cititorul respectiv ca retras din bibliotecă.

Fișele cititorilor retrași nu se distrug, ci se păstrează într-un dosar separat, pe care vom scrie „plecați” sau „au încetat temporar să împrumute cărți”. Numărînd aceste fișe se poate stabili ușor numărul cititorilor care nu folosesc efectiv biblioteca.

În multe din bibliotecile noastre, această regulă nu este totdeauna respectată. Unii bibliotecari consideră o muncă inutilă scoaterea fișelor de cititori care nu mai frecventează biblioteca timp de trei luni, bazîndu-se pe considerentul că acești cititori ar mai putea să revină. În acest caz, bibliotecarul va căuta în dosarul în care păstrează fișele cititorilor retrași pe cea a cititorului care a revenit, trecînd pe ea mențiunea *revenit la bibliotecă la data de* În registrul cititorilor, în dreptul nr. curent al acestui cititor va menționa printr-un semn, de

exemplu litera R — că a revenit la bibliotecă.

De asemenea, trebuie considerat ca re-trași din bibliotecă cititorii care din proprie inițiativă anunță ei înșiși retragerea lor.

În fiecare an, începând de la 1 ianuarie, se procedează la reînscirerea cititorilor. Fiecărui cititor i se atribuie un număr nou, în ordinea înscrierii, număr care trebuie trecut pe fișa nouă și pe

cartea de intrare în bibliotecă care se eliberează odată cu reînscirerea. Fișele vechi de cititori se păstrează în arhiva bibliotecii, grupate pe ani și în ordine alfabetică, pentru a putea fi găsite la nevoie.

Urmărind felul cum se înregistrează cititorii în cele trei forme de evidență, vedem că ele sînt operații simple pe care orice bibliotecar le poate îndeplini.

Inregistrarea cititorilor la bibliotecile filiale și la bibliotecile mobile

Bibliotecile care organizează biblioteci filiale și bibliotecii mobile în locuri unde nu există o altă bibliotecă, au sarcina de a ține și evidența cititorilor acestor subunități, deoarece aceștia trebuie considerați ca cititori ai bibliotecii staționare.

Pentru înregistrarea cititorilor de la bibliotecile filiale se folosesc aceleași forme de evidență ca și la bibliotecile staționare. La sfîrșitul fiecărei luni, se stabilește numărul cititorilor noi înscriși. Acest număr se include în darea de seamă a bibliotecii staționare.

Pentru ținerea evidenței cititorilor de la bibliotecile mobile se folosesc aceleași forme de evidență ca cele de la bibliotecile căminelor culturale, colțurilor roșii G.A.C. și casele de citit. Lunar sau trimestrial, se va lua de la responsabilul bibliotecii mobile, datele privitoare la activitatea bibliotecii, care se vor trece în fișa de activitate a bibliotecii mobile rămasă la biblioteca staționară. Evidența activității bibliotecilor mobile care funcționează pe lingă o altă bibliotecă se înregistrează în activitatea acesteia.

Inregistrarea cititorilor la bibliotecile mobile, la cele ale căminelor culturale, ale colțurilor roșii din G.A.C. și la casele de citit

Pentru aceste categorii de biblioteci, înregistrarea cititorilor se face în *Caietul cititorilor bibliotecii* (lista cititorilor) care se completează ca și registrul cititorilor. Lista cititorilor cuprinde următoarele rubrici: numărul fișei cititorilor; data înscrierii; numele și prenumele cititorului; sex; studii; profesiunea; adresa. În locul fișei cititorului, bibliotecarii de la sate vor completa foile din caietul cititorilor bibliotecii care au titlul: numele

și prenumele cititorului. Pentru fiecare cititor înscris se rezervă cite o pagină din caiet, pe care se trec datele cu privire la cărțile împrumutate și termenul pentru care au fost împrumutate.

Folosind înregistrarea corectă a cititorilor, bibliotecarii vor avea un mijloc de cunoaștere a situației exacte a activității bibliotecii și deci a posibilităților de remediere a lipsurilor.

DIN CORESPONDENȚELE noastre

DIN ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR NOASTRE

Sînt bibliotecară din anul 1949. În anul 1951 am urmat pentru prima oară un curs de bibliotecari organizat în Capitală de către C.C.S. Cunoștințele mi le-am completat în urma cursului de bibliotecari de 3 luni, organizat de către Biblioteca Centrală Universitară din Cluj.

În ultimul timp am lucrat ca bibliotecară voluntară la Comitetul Orașenesc al Sindicatului Muncitorilor și Funcționarilor din Instituțiile Administrative de Stat, care a luat ființă în octombrie 1954. Munca mea constă în îndrumarea și coordonarea activității celor 3 biblioteci care în afară de bibliotecii centrale funcționează în cadrul sindicatului nostru. Deoarece mai există încă 6 comitete sindicale care nu dispun de nici un fel de bibliotecă, salariații acestora sînt deserviți de cele 4 biblioteci de mai sus.

Pentru o mai bună coordonare a cheltuielilor din fondul destinat bibliotecilor s-a creat din luna iulie a anului trecut un singur fond centralizat de unde se face aprovizionarea celor 4 biblioteci prin colectura bibliotecilor. Această sarcină îmi revine mie. Din titlurile cele mai recente cumpăr cîte un exemplar pentru fiecare bibliotecă, iar din cărți de specialitate legate de specificul instituției, aleg un număr de exemplare potrivit cu necesitățile fiecăruia. Aprovizionarea o fac după ce mă consult și cu responsabilii celor 3 biblioteci. Ca și mine aceștia prestează muncă voluntară și sînt aleși fiecare de către comitetul instituției respective.

Fondul nostru pentru aprovizionarea bibliotecilor nu satisface decît în mică măsură necesitățile, mai cu seamă că o mare parte a cititorilor din sindicatul nostru avînd un nivel cultural ridicat, citește foarte mult și pretind o varietate de

titluri. Aceasta duce la situația că de multe ori nu putem satisface cererile de cărți ale cititorilor.

Munca cu cartea la biblioteca centrală o duc singură. Odată pe săptămînă îndrumez și controlez munca celorlalte trei biblioteci. Împreună cu responsabilii acestora organizez scurte prezentări de cărți și recenzii, la care participă în medie între 30—70 de tovarăși. Ultimele cărți prezentate în fața cititorilor au fost: *Mitrea Căcor* de M. Sadoveanu, *Patria* de Ana Kavaeva, *Furtuna* de Vilis Lațis, *Viața și operele lui Sevchenko* și *Ana Karenina* de Lev Tolstoi.

În mod obișnuit caut să îndrumez pe responsabilii bibliotecilor noastre și în privința ținerii evidenței. La fiecare din bibliotecile noastre registrul de inventar și fișa cititorilor sînt ținute la zi. Datorită faptului că responsabilii bibliotecilor prestează muncă voluntară, ei se schimbă foarte des, din care cauză ținerea unei evidențe complete întîmpină serioase dificultăți.

O problemă care ne preocupă mai mult este restituirea cărților de la cititorii restanți.

Îmi place foarte mult munca cu cartea și sînt bucuroasă că pot transmite cunoștințele mele și celorlalți bibliotecari din cadrul sindicatului nostru. Sînt hotărîtă ca și în viitor să depun toate eforturile pentru intensificarea muncii cu cartea în rîndurile lucrătorilor noștri

POPA PASCU EMILIA

Bibliotecară voluntară a Sindicatului Muncitorilor și Funcționarilor din Instituțiile Administrative de Stat, Cluj.

MUNCA BIBLIOTECILOR MOBILE

În cursul anului 1954 am organizat un număr de 6 biblioteci mobile în comunele și satele mai îndepărtate unde nu existau biblioteci. Din fondul mobil al bibliotecii noastre, am ales cărți potrivit specificului acestor comune și cerințelor țăranilor muncitori.

În munca de organizare a bibliotecilor mobile am primit un sprijin prețios din partea organizațiilor de masă locale, care ne-au recomandat ca responsabili ai acestor biblioteci tovarăși cu o pregătire corespunzătoare dintre activiștii acestor organizații.

Pentru instruirea responsabililor bibliotecilor mobile a fost de un real folos seminarul raional din luna octombrie 1954, în care s-au dat îndrumări concrete în ceea ce privește ținerea evidenței activității acestor biblioteci, cât și a metodelor de muncă ce trebuie folosite. De asemenea ne deplasăm cu regularitate pe teren pentru a controla și îndruma la fața locului activitatea bibliotecilor mobile. Aceste metode au dus la o îmbunătățire serioasă a activității lor și putem da ca exemplu biblioteca mobilă din comuna Tolea. Biblioteca mobilă din comuna Tolea cu sprijinul activ al directorului căminului cultural și a colectivului său de muncă a distribuit un număr

de 60 cărți și broșuri în majoritate agrotehnice. Imediat după apariția proiectului de Directive al C.C. al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, responsabilul bibliotecii a organizat lecturi în colectiv la care a participat un număr mare de țărani muncitori. O altă preocupare a acestei biblioteci a fost organizarea de citiri în colectiv a unor articole din presa centrală și locală privitoare la îndatoririle cetățenești ale țăranilor muncitori de predare a cotelor către stat. Aceste lecturi au contribuit în mare măsură la lămurirea țăranilor muncitori din comună, care și-au predat cotele la timp.

O frumoasă activitate desfășoară și biblioteca mobilă din satul Posada, comuna Comarnic, care în primele zece zile de la înființarea ei a distribuit cititorilor un număr de 70 de cărți, a organizat două recenzii și patru citiri în colectiv.

Pentru o cit mai bună funcționare a bibliotecilor mobile vom căuta să îndrumăm și să controlăm și mai departe munca lor și în același timp vom căuta să mărim rețeaua de biblioteci mobile din cadrul raionului nostru.

GH. ROPOTAN

bibliotecar șef al bibliotecii centrale
raionale Sinaia

BIBLIOGRAFIE

RELAȚII INTERNAȚIONALE. SITUAȚIA POLITICĂ ȘI ECONOMICĂ ÎN ȚARILE CAPITALISTE ȘI COLONIALE

ALLEN S. JAMES: *Imperialismul atomic*. București. Editura de Stat pentru literatură politică, 1954, 332 pagini, 9,40 lei.

Lucrarea lui J. S. Allen, cunoscut publicist și economist american, constituie o analiză a aspectelor politice și economice ale industriei atomice. Folosind un bogat material documentar, autorul arată cum în S.U.A., pe baza subordonării aparatului de stat de către marile monopoluri, a apărut un business (afacere) extrem de rentabil — industria atomică de război. Din punct de vedere formal, această industrie se află sub controlul comun al statului și al monopolurilor, dar în fapt, rolul statului se reduce la acoperirea activității agresive și de jaf a grupurilor monopoliste, la executarea dictatului lor.

După ce expune principalele etape ale consolidării și lărgirii businessului atomic în anii de după război, Allen înfățișează lupta pe care grupurile monopoliste din S.U.A. o duc pentru acapararea zăcămintelor de uraniu, al căror control asigură dominația în producția armelor atomice.

Intrucât resursele indigene pentru producția armelor atomice sînt insuficiente și de o calitate inferioară, monopolistii americani și-au îndreptat privirea spre Canada, Congo Belgian și întreaga Africă, unde și-au creat poziții tot mai avantajoase în exploatarea bogatelor resurse de uraniu, în detrimentul partenerilor lor englezi.

Pentru cercurile monopoliste americane energia atomică constituie un mijloc de exterminare în masă a oamenilor, de distrugere a orașelor și satelor. Amenințarea dezlănțuirii unui război atomic este piatra unghiulară a politicii americane dusă de pe „poziții de forță”. Expresia acestei politici o arată Allen în acumulară nebunească de armament atomic și în refuzul Statelor Unite de a-și da consimțămîntul pentru distrugerea și interzicerea lui, în ciuda deselor propuneri în acest sens ale Uniunii Sovietice.

În încheierea lucrării sale, Allen înfă-

țișează indignarea popoarelor de pretutindeni împotriva acestei politici. Tot mai mulți oameni ai muncii din întreaga lume își dau seama de adevăratele scopuri urmărite de imperialiști și luptă din ce în ce mai hotărâți să împiedice dezlănțuirea unui război atomic. Demascînd caracterul filhăresc agresiv al businessului atomic, lucrarea contribuie la mobilizarea oamenilor muncii din țara noastră la lupta pentru interzicerea armei atomice, la întărirea vigilenței lor împotriva celor ce uneltesc un nou război.

TEHNICA. INDUSTRIE. ORGANIZAREA ÎNTREPRINDERILOR SOCIALISTE

BRATU ELENA și alții: *Experiența noastră în lupta pentru calitatea superioară a produselor*. București. Editura Consiliului Central al Sindicatelor, 1954, 64 pag. lei 0,80.

Una din sarcinile de bază ale colectivelor din întreprinderi în realizarea planurilor de producție este calitatea superioară a produselor. Programul de măsuri economice elaborat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 privind îmbunătățirea traiului oamenilor muncii, ținînd seama de exigențele crescînde ale consumatorilor, de cerințele lor îndreptățite pentru o cit mai bună calitate a mărfurilor, trasează în această privință sarcini concrete sectorului industriei produselor de larg consum.

Aceasta este problema pe care o tratează cei trei autori ai prezentei broșuri, fiecare referindu-se la specificul său de producție și la activitatea întreprinderii în care-și duce munca

Astfel, tricoteră Elena Bratu, responsabilă de brigadă la fabrica de tricotaje „Tinăra Gardă” din București, descrie căile urmate pentru a îmbunătăți calitatea tricotajelor care înainte lăsau mult de dorit și provocau nemulțumirea cumpărătorilor. Acum, prin dezvoltarea întrecerii socialiste care cuprinde 87% din numărul muncitorilor, prin aplicarea metodelor sovietice Ciutkih și Savelieva, prin întreținerea unui contact mai strîns cu colectivele întreprinderilor furnizoare de materie primă, prin aplicarea unui control tehnic pe bază de producție și alte mă-

suri tehnico-organizatorice, fabrica a putut să producă 85 modele de diferite culori și mărimi care satisfac pe deplin publicul cumpărător.

Atacînd aceeași problemă, Dumitru Gaciu, maestrul la secția strungărie a fabricii de porțelan din Cluj, arată că, condițiile pentru obținerea unei producții de calitate constă în colaborarea întregului colectiv, intensificarea schimbului de experiență între cei care răspund de principalele operații ale ciclului de fabricație, cunoașterea temeinică a cerințelor formulate de consumator.

Despre problema fabricării unor produse de calitate superioară din aceeași cantitate de materie primă și materiale, se ocupă primul torcător al secției filatură nouă de la fabrica de postav din Buhuși, tov. Al. Ștefănescu. Din expunerea lui rezultă în primul rînd valoarea „lucrurilor mărunte” ca factor principal în realizarea de economii. El a observat, de pildă, că alunecarea și ruperea curelelor de la mașină scumpesc dăruitul, care ducea la scumpirea celorlalte faze ale operației, ridicînd astfel costul țesăturilor finite. Aceasta l-a făcut să vadă mai limpede că lupta pentru economii trebuie să înceapă cu supravegherea atentă a felului cum decurge întregul proces de producție pentru ca astfel să se descopere locurile unde se produce irosirea materiei prime, unde timpul de muncă nu este folosit la maximum și se încalcă normati-vele consumurilor specifice.

Cartea celor 3 maiștri ai producției de bună calitate, constituie o contribuție pozitivă în stimularea inițiativelor oamenilor muncii pentru realizarea unei producții superioare și la un preț de cost cit mai redus.

LITERATURĂ

FEDIN, KONSTANTIN: Orașe și ani.
București. Editura Cartea Rusă, 1954,
530 pag., 8,80 lei.

La izbucnirea primului război mondial Konstantin Fedin se afla în Germania, unde a fost reținut ca ostatec. El a fost martorul șovinismului care cuprinsese atunci cercurile burgheze și ale micii burghezii, convins că armata kaizerului este de neînvins — dar a trăit apoi și neuitata perioadă a anilor de prăbușire a militarismului prusac, cînd în masa poporului german se iviră primele simptome care arătau că acest popor începe, în sfîrșit, să se trezească.

O mare parte din acțiunea romanului *Orașe și ani* zugrăvește această perioadă, avînd în centrul ei viața agitată a tînărului Andrei Starțov pe care războiul îl apucase în Germania. E bun prieten cu pictorul Kurt Wann, dar cînd izbucnește

războiul, prins de curentul național șovin, acesta îi întoarce spatele socotînd că un rus nu poate fi decît un dușman al patriei sale.

În orașul Bischoffsberg unde e silit să trăiască, Andrei observă multe lucruri interesante. El cunoaște oameni feluriti, cum sînt socialiștii dezorientați și șovăitori, Paul Hennig sau meșterul Mayer, cunoaște pe aroganții reprezentanți ai iun-cherismului prusac în persoana ofițerului von und zur Mühlen-Schönau și pe tînăra de origine nobilă Marie Urbach, iar pe măsură ce războiul înaintează și apare tot mai evident eșecul acestei aventuri imperialiste, Andrei este pus în fața adevăraților reprezentanți ai poporului german. Este vorba de acei oameni simpli care-și dau seama că viața și liniștea lor au fost jertfite unor scopuri străine intereselor lor și care luînd exemplul poporului rus, încep să acționeze cu o vigoare revoluționară nemaipomenită.

Revenind în patrie, Andrei are surpriza să întâlnească pe Kurt Wann care a ieșit dintr-un lagăr de prizonieri germani și luptă cu abnegație în rîndurile proletariatului pentru triumful revoluției bolșevice. Andrei se alătură prietenului său, dar el nu va reuși niciodată să găsească drumul adevărat în viață. Lipsa unei orientări precise, influența educației mic burgheze care îl înălțuie încă, îl fac să comită greșeli care ajung pînă la trădare. Întîlnind pe von und zur Mühlen-Schönau, — care scăpat de asemenea dintr-un lagăr de prizonieri — este conducătorul unei bande contrarevoluționare, în loc să-l demaște și să-l predea, se lasă moleșit de un sentimentalism bolnăvicios și i ușurează fuga în patrie. Acesta este momentul care marchează înfringerea definitivă a lui Andrei Starțov precum și sfîrșitul său.

Din întreaga operă se desprinde cu limpezime avîntul nestăvilit al noului, izbînda lui, perspectivele ce i s-au deschis după Marea Revoluție Socialistă din Oc-tombrie.

HARDY FRANK J.: Putere fără glorie.
București. E.S.P.L.A. 1954 vol. I, 315
pag., 5,35 lei, vol. II. 530 pag. 9,15 lei

Larga frescă socială pe care autorul o înfățișează în romanul său pornind din 1890 pînă în 1950, dezvăluie cele mai negre ascunzișuri și sfîrșiri ale guvernărilor din Australia. Viața și cariera lui John West este tipică în această privință. Născut într-o familie numeroasă și săracă, tînărul John West șomează și îndură mizeria ca atîția alți tineri de vîrsta lui. Dar mintea lui John și dorința sa de trai ușor, îl duc către prima sa „afacere mai importantă”, o cursă de porumbi a-ranțată. Cu cele cîteva lire cîștigate în

mod oneros, John West pornește noi afaceri necinstite. Corupția care domnește în aparatul de stat, în poliție și în politică îl ajută să-și mărească din zi în zi averea și puterea. Orice mijloace sînt bune în acest scop: intimidarea, șantajul și calomnia. Pumnul, bita și pistolul sînt argumentele cele mai des întrebunțate. Iar împotriva legilor stau banii pe care John West i-a adunat înșelînd pe muncitori și oamenii cinstiți, distrugînd familii de oameni săraci, lăsînd pe drumuri văduve și orfani.

Însă puterea lui John West e fără glorie. El este urit pînă la moarte nu numai de cei pe care i-a jefuit, ci și de propria sa familie.

Dar în acest lung răstimp de șaizeci de ani, au avut loc în lume cîteva evenimente epocale al căror puternic răsunet a ajuns pînă în îndepărtata Australie. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie 1917 și apoi întărirea și înflorirea Statului Sovietic sînt o dovadă vie și pentru muncitorii australieni că numai drumul luptei revoluționare îi poate scăpa din ghiarele rechinilor de soiul lui John West. Al doilea război mondial și crearea țărilor de democrație populară, dar mai ales victoria marelui popor chinez care și-a cîștigat libertatea prin luptă de zeci de ani, ajută ca și oamenii cinstiți din Australia să-și dea seama tot mai mult de greșeala ce o fac încredîndu-se în conducătorii laburiști. Așa ia naștere mișcarea revoluționară australiană, mișcare ce neliniștește atît de mult pe bătrînul John West, ca și pe toți marii capitaliști din Australia.

Demascînd pe guvernanți ca pe niște slugi ai marilor bancheri și industriași, Frank Hardy a știut că apariția cărții va însemna pentru el începutul unei lupte aprige. Totuși a înfruntat cu curaj riscurile, dovedind un înalt patriotism. Masele de muncitori din Australia au prețuit romanul și pe autorul său, făcînd zid în jurul lor împotriva tuturor încercărilor guvernanților de a lovi în scriitor sau de a opri difuzarea cărții.

LITERATURĂ PENTRU TINERET

ZADORNOV NIKOLAI: *Tinutul îndepărtat.* București, Editura Tineretului, 1954, 260 pag., 6,15 lei.

Acțiunea romanului se petrece acum mai bine de o sută de ani (1845) în așezarea Onda, ai cărei locuitori golzii, cum se numeau înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie nanaezii, se ocupau cu vînătoarea de zibeline, vidre, linxi, a căror blănuri au o deosebită valoare și pe care ei le dădeau în schimbul diferitelor mărfuri aduse de negustorii chinezi pripășiți prin partea locului.

În condițiile unei naturi virgine, mereu

în luptă cu forțele sale deslănțuite, mereu cu ochii în patru pentru a răspunde atacurilor vrăjmașe, terorizați de bandiții manciurieni care le luau și cenușa din vatră, jefuiți de șamanii șarlatani, trebuind să lupte cu lăcomia negustorilor care se foloseau de toate vicieșugurile pentru a le lua blănurile pe nimic, — viața locuitorilor din așezarea Onda, nu era deloc ușoară. Fiecare clipă a vieții înseamnă luptă. Ca un simbol al acestei lupte, al conștiinței lor care la un moment dat se trezește — deși pentru scurt timp — al unității care se realizează în iara primejdiei, apar tinerii Udogă și Ciumbaka, fiii lui La. Ei își dau seama că au dreptul și pot să se opună prădăciunilor bandiților manciurieni, că șamanul (preotul) Bicinga nu este decît un șarlatan care lucrează mină în mină cu bandiții manciurieni, că negustorul Gao-Ţo nu este decît un tâlhar. Cu un curaj nemaipomenit, tînărul Ciumbaka demască șarlataniile șamanului Bicinga, îl arată ca pe un om care nu are nimic „sînt” intrinsec, dă pe fața hojiile lui Gao-Ţo, mobilizează întregul sat și pune pe fugă pe manciurienii veniți să jefuiască satul. Dar credințele deșarte și superstițiile sînt adinc înrădăcinate în sufletele oamenilor. Și cînd peste sat se abat o molimă, șamanul Bicinga reușește să-i facă pe oameni să creadă că tot răul vine din pricina lui Ciumbaka, care i-a supărat pe zei căsătorindu-se cu Udaka, o rudă apropiată. Cuprinși de mînie împotriva lui Ciumbaka, fără să mai judece faptele, ei oucid pe Udaka, iar pe Ciumbaka îl aruncă într-o groapă cu gîndul de a-l omori. Acolo este însă scăpat de unul din servitorii chinezi ai negustorului Gao-Ţo. Rănit grav, Ciumbaka este transportat într-o așezare vecină, unde este găzduit de rusul Fonka, care-l îngrijește pînă ce se face sănătos. Însă Ciumbaka nu se mai poate întoarce în așezarea Onda. Viața lui este în primejdie chiar aici unde se află. Convins de fratele său, Udogă, el pleacă și se stabilește în altă așezare, mai sus pe fluviul Amur unde va începe altă viață. Deși aparent învins, Ciumbaka poartă în suflet nădejdea că într-o bună zi oamenii din Onda ca toți asupriții și exploatații din celelalte așezări, vor porni la luptă pentru a-și cuceri libertatea și a-și construi o viață mai bună. Această zi a sosit și pentru golzii, odată cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Înfățișînd viața locuitorilor de pe Amurul de mijloc de acum 100 ani, în condițiile luptei permanente cu forțele naturii, cu asupritorii și exploatații, autorul înlănțuie în cursul unei acțiuni susținute, fapte de un puternic dramatism, pline de învățămînte, care se întipăresc adînc în mintea cititorului.

A apărut în:

EDITURA DE STAT
PENTRU LITERATURA POLITICĂ

1955

CALENDARUL
TARANIMII
MUNCITOARE

78

PREȚUL 2 LEI